

1. SZÁLLJ FEL

C dm E7 am F G C
 Szállj, szállj, szállj fel magasra, dalom hódítsd meg most a kék eget.
 C dm E7 am F G C
 Jöjj, jöjj, kérlek ne menj el, gyere, hallgasd csak az éneket!

Vártam, hogy végre szóljak, azt, hogy elmondjam, mit is gondolok.
 Hallgasd, hallgasd meg kérlek, azt, mi számomra a legszentebb dolog!

F G E7 am
 Kérlek higgy, hogy neked higgyek, kérlek bízz, hogy bízhassek én,
 F G E7 am F.....C
 Kérlek szólj, hogy hozzád szóljak, kérlek élj, hogy élhessek én!

2. ÁTOK VAN VELÜNK

Az országúton nem mi várunk már, hogy jön autó, ami miattunk megáll,
 És elrepít, és mindegy merre tart, úgyis lesz egy hely, amit megálmodunk majd.
 És ha így vagy úgy már lett is otthonunk, vajon tényleg az, vagy épp csak itt lakunk,
 És reszketünk, mert elveszíthető, hogyha érkezik egy még vadabb idő.

Átok van velünk, vagy átkot érlelünk, csak az, amit megtanultunk, mit, hogy éljünk túl.
 Átkot hordozunk, vagy játékok vagyunk, mindörökre változatlanul.

A lányokat már nem mi lopjuk el, akit vihetnénk, az senkinek sem kell,
 És gyűlik csak az elpazarolt idő, add, hogy gyűlöljön az utánunk jövő.

Átok...

3. GYERTYÁK A TÉREN

em7 Fis7 hm G A7 D.....Dmaj7
 Egyszer végre ünnep volt, jöttünk minden ég felől,
 em7 Fis7 hm G A7 hm
 Látni és együtt élni át, ahogy a fal a földre dől.
 És a hosszú éjszakát lángok cseppje szórja szét,
 És egész éjjel szól a dal, a kettétépett városért.

G A A/H hm em7 Fis7 hm
 Gyertyák a téren, kövek a fal helyén, ami elmúlt, az ugye most véget ér,
 Gyertyák a téren, romok a fal helyén, ugye elmúlt az, ami most véget ér.

Hittünk benne, hogy nincs határ, tudtuk, nem lesz mindig így,
 De egyszer végre ünnep volt, és talán épül már a híd.

Ref.

4. KEVÉS VOLTAM NEKED

hm E7 A...Gis C6 D G.....Fis
 Mégsem maradtál velem, nem tudom, most hogy legyen,
 em7 A9 am7 D7 D6.....G7
 Én még mindig őrzöm a dalt, de Te már nem emlékezel.

hm⁷ E⁷ Amaj⁷ am⁷ D⁷ Gmaj⁷
 És többé nem fogod a kezem, amikor elfog a félelem,
 em^{6/9} E A^{9/4} A⁹ am⁷ D⁷ G
 Hogy sok harcban kevés az értelem, s az erőm túl gyorsan fogy el.
 G^{7/4} G⁷ hm A⁷ D
 Pedig én úgy szerettelek, hogy szebben nem lehet,
 em⁷ hm Fis⁷ hm A⁷ D⁷
 S ha nem is voltam mindig Veled, sose voltam ellened,
 Gmaj⁷ D⁷ C^{7/5#}
 És csak benned hittem, s most csak azt szégyellem,
 em A⁷ D.....Fis⁷
 Hogy így is kevés voltam Neked.

Két év volt és úgy ment el, hogy szinte észre sem vettem,
 Veled osztottam meg, mindenem, de hagytad elveszítenem.

Pedig én...

5. CSÖND ÉVE

am E A⁷ D dm am D⁶ E⁷
 Hűvös volt ez a nap és az újságok szerint jön az eső, jön az ősz, s hosszú tél lesz megint.
 Húzódj még közelebb, s ha egy kevés bor maradt, oszd meg velem poharad, ugyanúgy, mint szebb
 időkben.

dm⁷ E⁷ am dm⁷ E⁷ am dm⁷E⁷ am dm⁶ E⁷ am
 //: Ez a csönd éve volt, körülzárt, átkarolt, gyere hát, legalább Te légy kicsit bolond. //

Húzódj még közelebb, hajtsd a párnára fejed, s az a páncél, ami óv, földre hullik, lehet,
 Ne beszélj, dal sem kell, már a zenék sem azok, amik nehéz napokon végül is rólunk szóltak.

Ez a csönd éve...

Lalala...

Ez a csönd éve volt, lassan elfogy, mint a hold, gyere hát, legalább Te légy kicsit bolond.
 Ez a csönd éve volt.

6. HAZAFELÉ

C em C⁷ F
 Nézd, lassan itt az éjszaka, vad álmok tágas otthona, hazafelé napod elfogy csendesen.
 Fm C am dm G C
 De Tiéd ez a pillanat, míg szürke buszod elhalad az elsuhanó ablakok előtt.

És látsz százezer nagymamát, hogy gombolyítja fonalát, fakó képek között tipeg kedvesen.
 Majd elreptíti az álom, s a régi árnyas sétányon, a némafilmen nevet aprót sikkesen.

F Fmaj⁷ dm C B C F
 Siess, hát nyiss gyorsan kaput, nyisd ki az álom kapuját, engedj be, időnk rohan, eltelik,
 Zárd be az ajtót mögöttem, ha örülsz majd, hogy megjöttem, dobd el a kulcsot, s ne keresd
 dm⁶ Bmaj⁷.....G⁴.....G
 reggelig, ne keresd reggelig, ó reggelig.

Nézd, lassan itt az éjszaka, és végre eljutok haza, magamban a város ezer képével.

Elfogynak mind a színek, és dobognak mind a szívek, és betakar az éj tengere kékjével.

Siess, hát...

7. FELHŐ, FELHŐ

C D⁷ G C D⁷ G C
Felhő, felhő, sötét felhő, kiszakadt a felhő, felhő, felhő, eső felhő, megeredt az eső.

F C F C F C D⁷ G C...C⁴...C
Jaj, nékem, bőrig ázom, itt a zivatar, jaj, nékem, bőrig ázom, ha nem áll el hamar!

Hűvös szélben, térdig vízben vacognom kell nékem, ázom-fázom, jól megázom, vizes már az ingem.

Jaj, nékem...

8. ÉVSZAKOK

dm E⁷ am dm G⁷ C.....A⁷
Volt idő, mikor még nem voltál, s nem éreztem, hogy fájna majd, ha nem volnál,
dm E⁷ am /G F D Dis⁰ E⁷
És most látod, féltelek, őrizlek, védelek, mert lesz idő meglehet, hogy nem leszel már.

Voltak, akik szerettek, úgy hiszem, s ma sem tudom végül, miért hagytak el,
De Téged most már féltelek, szeress úgy, hogy jó legyen, őrizz meg, elveszek, ha nem figyelsz rám.

Am dm G⁷ C F dm E⁷ am
Változnak az évszakok, rossz idők, jó napok, bújj hozzám, ne hagy el, ha én mennék, ne engedj el.
Változnak az évszakok, jó idők, rossz napok, bújj hozzám, ne hagy el, ha én mennék, ne engedj el.

Próbáltam másokkal máshogyan, ma egyik is, másik is messze van,
És véletlen, úgy lehet, de Téged már féltelek, őrizz meg, elveszek, ha nem figyelsz rám.

Változnak az évszakok, rossz idők, szép napok,...
Változnak az évszakok, jó idők, rossz napok,...

9. KÉSŐRE JÁR

C G⁷ C G⁷ C
Későre jár, kedvesem, a fáradt nap elpihen.
F G C F D G C
Lehunyna már tiszta kék szemét az ég, szép álmokat int feléd.

Későre jár, kedvesem, nincs mára több énekem.
Holnap talán, megint találkozhatunk, de addig még álmodunk.

Későre jár, kedvesem, búcsúzni kell, azt hiszem.
Most véget ért életedből még egy nap, remélem, még sok marad.

10. JÉGSZÍV

Csábít egy éj, egy sejtelmes látomás, csábít egy arc, mit egyszer kell, hogy láss.
És a szem, mit láttam már valahol és kék, és olyan szép.

Mondd el bánatod énekem, súgd meg csendesen.

E A Fis⁴ Fis H E Gis A
 Úgy kérlek, ne hazudj, mire jó, gyorsan mondd csak el, hisz a zord élet oly rohanó.
 E A E cism
 Nincs idő, hát ne várj, állj elélem, bátran állj,
 A H⁴.....H
 Mondd csak el, mondjad el.

Mi fáj, gyere mesélj, mondj el mindent, tőlem ne félj bennem bíznod kell,
 Úgy, ahogy sorsom bíztam rád, bújj ide hát, s mondd el, hogy mi fáj.

14. SZABADSÁG VÁNDORAI

Hogyha eltűnünk egy perc alatt, velünk semmi sem tűnik el.
 Mindig itt vagyunk egy ég alatt, lehet észre sem veszel.
 Lehet, hogy gyors, ahogy repülünk, szemed lassú, s nem fogja fel.

De a gyermeked már észrevett, bámul tág szemmel Rád.
 Mert ő nem rég, s tisztán született, nem érti, miért nem látható, aki szabadon érkezett.

Láttad, hogyha tengert úszunk át, felhőkről lábat lóगतunk,
 Ezek mi vagyunk, a szabadság vándorai.
 Szökünk a sötétség elől, falakon átrohanunk, ezek mi vagyunk, a szabadság vándorai.

Néha lelkesen nyiss egy ablakot, mert csak így érhetsz utol,
 Arra mérs tovább bágyadt szívvel, mi ott leszünk valahol. Ref.

Nem tudjuk mi még mi hajt, a boldogság vagy a keserűség,
 Az egyik biztos hív, a másik biztos eltaszít.
 Épp ezért menni kell, addig míg így van.
 Azt sem tudjuk még, hogy meddig tart ez az utazás,
 Meddig száll velünk a cél felé ez a vitorlás,
 Addig is menni kell, azt hiszem hosszú az út.

15. SED NON EST PAX

C F C G C F C G
 Így kéz a kézben, felvirradnak új bánatok,
 F G F G F C am F G
 Mert messzebb nézek kéz a kézben, s több veszhet el, mint én vagyok.
 Így kéz a kézben, önmagammal már tartozom,
 Hisz azt fogadtam kéz a kézben, tiéd lesz majd holnapom.

F C G am F C G C
 Sed non est pax, sed non est pax

Így kéz a kézben, a jövő értelmét hisszük még,
 Nem pusztulhat más kezében, akit e kéz felnevelt. Ref.

Így kéz a kézben, mi eddig szerelem volt, törvény már,
 Újak jönnek kéz a kézben, ha kezünkre kéz már nem talál.

Sed non est pax, sed non est pax

16. MÁRIA VOLT

E am F G F C G
Mária volt, csak egy szép női név, ez másnak csak ennyit jelenthet.

E am F G F C E⁷
Mária volt, s nekem több ennyinél, mert számomra ő volt a kezdet.

A Amaj⁷ H hm E A E
A szó, szerelem - furcsa világot rejt, s én sejtettem csupán e világ milyen lehet,

A Amaj⁷ H hm E D A
Ő eloszlatta minden kételyemet, Mária volt az, ki oda elvezetett.

Mária volt, hosszú selymes haján a nap szőkén játszott a széllel.
Mária volt, arca emlék csupán, mely dacol a múltó idővel.

Nem tudhatom, a jövő mit hoz elém, tán sok boldog évet, tán magányt, szürkeséget.
Bármilyen is lesz, mindig megőrzöm én az emlékek között a nevét, s haj színét.

Mária volt, csak egy szép női név, ez másnak csak ennyit jelenthet.
Mária volt, s nekem több ennyinél, mert számomra ő volt a kezdet.

Nem tudhatom...

17. VIRÁGOM, VIRÁGOM

am D G em F C
Virágom, virágom, rubintos virágom,
G C D F E am
a hírt, hogy kinyílottál, én már alig várom.

Szerettem, szerettem, bolondul szerettem,
késő most már bánnom, mindazt, amit tettem.
Szerelmem kertjében oly vigyázva jártam,
mindig úgy szerettem, hogy őt meg ne bántsam.
Virágom, virágom, rubintos virágom,
gondok között alszom, nyugtalan az álmom.

18. EGY SZÓT SE SZÓLJ

G D C G D
Nem vágyom édes fürtre szép szavakból, kedvesem, arra kérlek, egy szót se szólj,
Ne beszélj most a boldog holnapokról, ígérje őket csókod, s egy szót se szólj.

A D A G D A
Hittem már szép szavadnak, őszinték, igazak voltak, s az idő rájuk fogta azt, hogy mind hazudtak.

Ne beszélj most a boldog holnapokról, ígérje őket csókod, s egy szót se szólj.

19. HÓMADÁR

Nálunk a földtekén egy gyermek boldogan élt, mert volt egy hófehér galambja.
Ám egy nap reggelén az álom véget ért, egy ember a másét megkívánta.
Kard csörrent, pernye szállt, s a félénk hómadár felszállt a messzi kék magasba,

A gyermek hívja, s vár, de hangja gyenge már, csak együtt segíthetünk rajta.

Hómadár, megriadt hómadár, szállj le már, földünkre szállj le már.

Bús hangot hoz felém néha az esti szél, a gyermek régi társát hívja.
 Ám hangja túl kevés magasba úgyszem ér, csak együtt segíthetünk rajta.

Hómadár, megriadt hómadár, szállj le már, földünkre szállj le már.

20. EGY FIÚ, EGY LÁNY

Dús lombú fák között, egy tiszta vizű forrásnál,
 Beszélt meg randevút egy kisfiú egy kisleánnyal
 Egy öreg kérges törzsű fánál, a kisfiú a kislányt mindig várta.

És ha eljött, ők nyárfából és a képzelet szálából,
 Kisházat építettek, s kertjük is volt, s benne egy nyáron át boldogan éltek.

Aztán egy őszi napon nem jött el a kisleány,
 A fiú várta őt még napokig, de mind hiába,
 Ott állt a forrás mellett árván, de akit várt, azt többé sosem látta.

Úgy érezte, ellopták kicsi kertjét és kisházat,
 Az őszi csendben egy sárga levél,
 És néhány könnycsepp a forrásba hullott.

Az öreg fára, és a forrásra még emlékszem,
 Ahol egy őszi napon gyerekszívem árván maradt,
 Azóta már a pár csepp könnyem, a tenger sós vizével összeolvadt.

21. MESSZE SZÁLLJON

C G F C C E am
 Messze szálljon az énekünk, ahogy messze száll a szél,
 F C G am dm E am
 Kinek nem áll semmi az útjában, és így bárhová elér.
 Messze szálljon az énekünk, hallja minden fiatal,
 S olyan tisztán élje az életét, ahogy bennünk él a dal!

am G C
 Hangom gyengébb a szélnél, egyedül messze sosem száll,
 ??????????????????
 Nem hallja meg így sohasem az, kinek küldöm, kinek szól.
 Jöjj hát, fáradt a torkom, baráti segítségre várok,
 Hadd mondjam majd veletek a tiszta, igaz szó dalát!

Messze szálljon...

Ránk nézz, ne csak az égre, hisz egyformák vagyunk veled,
 Gondold, miénk az álmaid, hiszen veled együtt nőttünk fel.
 Tudjuk a titkaid, hisz bennünk épp úgy rejtve van,
 Minden sejtés és érzés, ma együtt mondjuk el!

Nem mond semmit ez néked el, nem szól a szerelemről,

F C G F C G

Nem bús nem is akar vigasztalni, éppen ezért nem is kell ezt meghallgatni.

25. ALTATÓ

am E am am G C
 Alszik a szív, és alszik a szívben az aggodalom, alszik a pókháló közelében a légy a falon.
 F G C.....am am E am
 Csend van a házban, az éber egér se kapargál, alszik a kert, a faág, a fatörzsben a harkály.
 G C dm G C
 Kasban a méh, rózsában a rózsabogár, alszik a pergő búzaszemekben a nyár,
 F G C.....am am E am
 Alszik a Holdban a láng, hideg érem az égen, fölkel az ősz és lopni lopakszik az éjben.

26. KÉT NYÁRFA

Én sem volnék, ha nem volnál, ha Te hozzám nem hajolnál.
 Te sem volnál, ha nem volnék, ha én Hozzád nem hajolnék.
 Osztódom én, osztódol Te, só vagy az én kenyereembe,
 Mosoly vagy a bajuszomon, könny vagyok a két szemedbe'.
 Köt a véred, köt a vérem, szeretőm vagy, és testvérem.
 Köt a vérem, köt a véred, szeretőd vagyok, s testvéred.
 Szellő vagy, ki megsimogat, vihar, ami szerteszagat.
 Szellő vagyok, ki simogat, viharod, ki szétszagatlak.
 Én sem volnék, ha nem volnál, ha Te hozzám nem hajolnál.
 Vagyunk ketten két szép nyárfa, s búvunk egymás árnyékába.

27. HOL ZÖLDELL A RÉT

C E am C⁷ F G C F
 Nálunk a házak közt szürke az ég, de messze a völgyekben zöldell a rét
 G C G C F G C
 Odamennék, hol zöldell a rét, és talán boldog lennék, la la la...

Itt bent a városban sápadt a nap, de nézd meg a réten a virágokat. Odamennék...
 Oly sok az ember, ki rossz úton jár, a városon kívül a kedvesem vár. Odamennék...
 Csillagos ég alatt, patak szélén, gondjaim örökre felejténém. Odamennék...
 Szénában, szalmában jót aludnék, kakasnak hangjára felébrednék.

Odamennék, hol zöldell a rét, és tudom boldog lennék. La la la...

28. HULL A HÓ

Hull a hó a kéklő hegyeken, és a fecskék messze délre szállnak,
 Miért szakad fel minden újra élesen, miért remélem azt, hogy újra látlak?
 Otthon újra zajlik a folyó, és a fákra ezüst dér szítal majd,
 Léptünk nyomát rég belepte már a hó, vissza hozzád hogyan találjak?

Szívet cserél, aki hazát cserél, mert bárhol él, bárhol csak félig él.
 És bármerre jár, bármit is talál, más ott a csók, más a táj.

Otthon újra...

29. CSAK FÚJT KÖZBEN A SZÉL

am dm G C
 Szép nyári este megismertelek, megláttalak és megszerettelek.
 am D⁷ (dm⁶) E am E.....am
 Csendben az úton jöttél énfelém, és nem történt más, csak fújt közben a szél.
 Finom kezdetől minden nyugtatást, két szép szemedtől minden biztatást,
 Mind, mindezt Tőled, Tőled kaptam én, és egy napon Te mégis elmentél könnyedén.

Elmúlt egy bús év, rád várok még, rád várok én, rád várok én.

Száll az idő, oly messze, messze jár, a boldog napoknak régen vége már.
 Elválnom Tőled miért kellett énnekem, úgy érzem én, hogy nem feledlek el sohasem.

Elmúlt...

Szép nyári este megismertelek, megláttalak és megszerettelek.
 Majd egy napon elmentél könnyedén, és nem történt más, csak fújt közben a szél.

30. HA TE IS SZERETNÉL

Ha Te is szeretnél úgy, mint én, ha Te is szeretnél szíved mélyén,
 Ha rám gondolnál minden pillanatban, s ha nem kételkednél mindenik szavamban,

Akkor elmondanám, elárulnám Neked, amit a szívem rejt, s hagynám, hogy elvegyed,
 Mindaz, mi enyém volt, mind Tied lehet, mind Tied lehet, mind a Tied lehet.

31. FEB-TÁBORI ÉBRESZTŐ

E G.....A.....C
 Kelj fel, kelj fel, kelj fel, kelj fel!

E G A C
 Lustálkodtál egész éjjel, s most hasadra süt a nap,
 E G A C H
 végre itt egy újabb reggel, szedd rendbe magad!
 E G A C
 Az ebédlőben vár a reggeli, s egy korty meleg ital,
 E G A C H⁴....H
 úgysem tudsz már ágyban maradni, oly vérpezsdítő a dal!

Egy új nap mindig új öröm, ha vidám az ébredés,
 a bíbor hajnal érted is virrad, és ez nem is kevés.
 Elsötétülő világunkban oly fontos a fény,
 egy új nap mindig új kezdet, és mindig új remény.

Várnak reád fényes nappalok, hogy éld az életed,
 hogy mit jónak és igaznak tartasz, mindig csak azt tedd!
 Elaludni csak úgy érdemes, ha fel is ébredünk,
 ébredj fel, hát ne késlekedj, új nap jött el nekünk!

Életednek egyharmadát alva töltöd el,

álmos lusta FEB-es diák a lényegre nem figyel.
Az átaludt idő alatt mást is csinálhatnál,
de elszalasztott pillanatot utólag ne sajnálj!

Kelj fel, kejj fel, kejj fel, kejj fel!

32. KALÓZDAL AZ ALMASZÓSZRÓL

C F C F G
Az almaszósz, az almaszósz, kenyérre senki nem keni,
C F C F G C
Halálfej Joe, a vén kalóz, abban szeret csak fürdeni.
Halálfej Joe, a kapitány, kalóz a Spenót-tengeren,
Együtt a dalunk oly vidám, mert az almaszószot szeretem.

F C
Hogyha dalunkba beleszólsz, degeszre tömünk, hisz nem vitás,
Hogy a legjobb az almaszósz, s a rántott krokodil tojás.

Halálfej Joe, hát nem morog, horgonyzunk Sóska-tengeren,
Dicséri minden víg torok, hogy az almaszószot szeretem.

Az almaszósz, az almaszósz, ne hajíts bele galacsint,
Mert arra int a vén kalóz, jöhet utána palacsint.

33. MÚLNAK A GYERMEKÉVEK

F G C am dm em
Már hosszú évek óta azt mondják nekem, olyan vagyok, mint egy kisgyerek.
F G C am F G
Belátom, így igaz, én nem lettem komoly, úgy, mint más emberek.

Bolondosnak tűnő furcsa dolgom rossz szemmel nézik oly sokan.
De tudom, a szívük mélyén ők is szeretnék, és megtennék boldogan.

C dm G⁷ C
Bár mondják, múlnak a gyermekévek, nincs visszaút, új mesék nem várnak terád,
C dm G⁷ C
Van mégis csillagfényű álomvilág, de azt gyermekünk álmodja tovább.

Változnak napjaink, mert minden változó, nem marad ugyanaz senki sem.
Lehet, hogy kivétel csak én vagyok talán, mégis így jó nekem.

Bár mondják...

34. KERTÉSZ LESZEK

G D em C
Kertész leszek, fát nevelek, kelő nappal én is kelek,
nem törődök semmi mással, csak a beojtott virággal.
Minden beojtott virágom kedvesem lesz virágáron,
ha csalán lesz, azt se bánom, igaz lesz majd a virágom.

C G em A
Ha már elpusztul a világ, legyen a sírjára virág.

C A D G
Ha már elpusztul a világ, legyen a sírjára virág.

Tejet iszok és pipázok, jó híremre jól vigyázok,
nem ér engem veszedelem, magamat is elültetem.
Kell ez nagyon, igen nagyon, napkeleten, napnyugaton -
ha már elpusztul a világ, legyen a sírjára virág.

Ha már...

35. MONDD, MIRE VÁRSZ

C G C
Mondd, mire vársz, mire vársz, ha itt a reggel,
C G C
Mondd, mire vársz, mire vársz, a nap is felkelt.
C F C G C C F C G C
Talán Te még ágyban maradnál, ahelyett, hogy talpra ugranál.

Mondd, mire vársz, hogyha delet üt az óra.
Mondd, mire vársz, miért nem hallgatsz a jó szóra
Kinn az utcán rohan már az élet menj ki Te is, odavárnak Téged.

Mondd, mire vársz...(4x)

Mondd, mire vársz, mire vársz, ha itt az este,
Mondd, mire vársz, az ágyad meg van vetve.
Talán éppen most ébredtél fel, most, amikor rég aludni kell.

R.

Mondd, mire vársz, mire vársz, ha hívnak Téged,
Mondd, mire vársz, mire vársz, ha kérnek Téged.
Életedben mindent lekéstél, talán azt is, hogy megszületté.

R.

36. EGY HÉTIG TART

(G) C dm
Vasárnap ismertem meg őt, vasárnap este hét után,
G C
És úgy esett, hogy hétfő reggel tőlem ment munkába a lány.
És este kis szatyorban hozta a fogkefét, s a tiszta bugyit.
És kedden még mielőtt elment, az ágyba kaptam reggelit.

F C
Kedden este moziba mentünk, a film egy szerelemről szólt.
D.....D⁷ G
S a lány a vállaimon sírt, mert oly szomorú vége volt.

Szerdán majdnem elaludtunk egy gyönyörű éjszaka után.
S egész nap az járt a fejemben, de szép kis mama lesz a lány.
Csütörtökön csak beszélgetünk, és elmesélte az életét.

Azt is, hogy volt egy nagy szerelme, s azt is, hogy nem feledte még.
 És pénteken egy társaságban, ahová én vittem el őt,
 Megsértődött egy szó miatt, s talált egy régi ismerőst.
 Péntek éjjel nem aludtunk, csak veszekedtünk hajnalig.
 S mikor végül átöleltem, nem éreztem, hogy megszorít.

Szombaton nem találkoztunk, azt mondta, fontos dolga van,
 Hát így történt, hogy szombat este egy kissé leittam magam.

Vasárnap délig ágyban voltam, fáj a fejem, s mindenem,
 Hát írtam egy dalt ezzel a címmel: egy hétig tart egy szerelem.

37. SZÉL HOZOTT, SZÉL VISZ EL

D G A⁷ D
 Köd előttem, köd mögöttem, Isten tudja, honnan jöttem,
 D em⁹ A D
 szél hozott, szél visz el, minek kérdjem: mért visz el?

Sose néztem, merre jártam, a felhőknek kiabáltam,
 erdő jött: jaj, be szép! - megcibáltam üstökét.

D D⁷ hm D⁷
 Jött az erdő: nekivágtam, a bozótban őzet láttam,
 G fism em A⁷
 kergettem, ott maradt, cirógattam, elszaladt.

Ha elszaladt, hadd szaladjon, csak szeretőm megmaradjon,
 szeretőm, a titok, ő se tudja, ki vagyok.
 Isten tudja, honnan jöttem, köd előttem, köd mögöttem,
 szél hozott, szél visz el, bolond kérdi, mért visz el!

38. INDULJ EL EGY ÚTON...

am E⁴ E F dm F am
 Indulj el egy úton, én is egy másikon, hol egymást találjuk, egymáshoz se szóljunk.
 Az ki minket meglát, mit fog az mondani, azt fogja gondolni, idegenek vagyunk.
 S ők azt gondolják, idegenek vagyunk, idegenek vagyunk, szeretetet tartunk.
 Szeretlek édesem, mint egy lány kenyeret, sóhajtok éretted egy nap százezeret.
 Nem es sóhajtanék, ha nem szeretnék, de úgy szeretlek, majd meghalok érted.
 Indulj el egy úton, én is egy másikon, hol egymást találjuk, egymáshoz se szóljunk.
 Az ki minket meglát, mit fog az mondani, azt fogja gondolni, idegenek vagyunk.
 Idegenek vagyunk, szeretetet tartunk, ahol összegyűlünk, ketten szeretkezünk.

39. LEGYEN ÚGY...

Legyen úgy, mint régen volt, legyen úgy, mint régen volt,
 Adjon Isten a magyarnak, adjon Isten a magyarnak
 Két kezével boldog égből minden jót!

Legyen úgy, mint régen volt, legyen úgy, mint régen volt,
 Hogy ne legyen a magyarnak, hogy ne legyen a magyarnak
 Sem dolmányán, sem a lelkén semmi folt!

Legyen úgy, mint régen volt, legyen úgy, mint régen volt,
 Hogy ne ártson a magyarnak, hogy ne ártson a magyarnak
 Sem a Duna, sem a Tisza, sem az Olt!

40. HA ÉN RÓZSA VOLNÉK

am E am C G C...../h
 Ha én rózsza volnék, nem csak egyszer nyílnék, minden évben négyszer virágba borulnék,
 am dm G C am E E⁷ am
 Nyílnék a fiúnak, nyílnék én a lánynak, az igaz szerelemnek, és az elmúlásnak.
 Ha én kapu volnék, mindig nyitva állnék, akárhonnán jönne, bárkit beengednék.
 Nem kérdezném tőle, hát téged ki küldött, akkor lennék boldog, ha mindenki eljött .
 Ha én ablak volnék, akkora nagy lennék, hogy az egész világ láthatóvá váljék.
 Megértő szemekkel átnéznének rajtam, akkor lennék boldog, ha mindent megmutattam.

Ha én utca volnék, mindig tiszta lennék, minden áldott este fényben megfürödnék,
 És ha egyszer rajtam lánckerék taposna, alattam a föld is sírva beomolna.
 Ha én zászló volnék, sohasem lobognék, mindenféle szélnek haragosa volnék.
 Akkor lennék boldog, ha kifeszítenének, s nem lennék játéka mindenféle szélnek.

41. KÍVÁNJ IGAZI ÜNNEPET

am F am E
 Nézem, ahogy az est leszáll az ablakom előtt, ezüstbe és fehérbe öltözik a föld.
 F G C
 Álmaim, kis bűneim, jó és rossz tetteim ma hó takarja.
 A világ bármely részén élsz és bárki vagy, szeretném, légy ma este egy kicsit boldogabb.
 Kívánj igazi ünnepet, kívánj igazabb életet ahogyan én Neked.

Gis C am E
 Kívánj a szónak nyílt utat, és a dalnak tiszta hangokat!
 F G F C
 Kívánd, hogy mindig úgy szeresselek, ahogy szeretnéd, hogy szeressenek!

Kívánd, hogy mindaz, amit ma éjjel gondoltál, ugyanúgy igaz legyen holnap, s holnapután.
 Kívánj igazi ünnepet, kívánj igazabb életet, békés karácsonyt mindenkinek!

42. FÖLDVÁR FELÉ FÉLÚTON

am F G am F G C
 Ott állt a lány az út jobb oldalán, egy sárga rózsza hervadt homlokán,
 dm G⁷ C em am G D F G am
 A sűrke úton csak állt várakozón, Földvár felé félúton.
 Az őszi napfény bágyadtan virult, az őszi bánat szép szemére hullt,
 Oly ismerős volt, hogy honnan, nem tudom, Földvár felé félúton.
 Megszólítottam, bár nehéz volt szívem, Földvár felé, ha eljön, elviszem.
 Nem válaszolt, csak nézett álmodón, Földvár felé félúton.
 Vártam egy percet, vagy annyit sem talán, és mérgeződtem, tán süket ez a lány,
 Még egyszer szóltam, ha nem jön, itt hagyom, Földvár felé félúton.
 Csak állt ott némán, nem fordult felém, az őszi napfény felragyogott szemén,
 Egy könnycsepp gördült az arcán csillogón, Földvár felé félúton.
 Nem kértem többször, hisz vártak már reám, földvári kultúrház ócska udvarán,
 Otthagytam őt, és mást is jól tudom, Földvár felé félúton.

Azóta nézem az út jobb oldalát, talán még egyszer meglátom azt a lányt,
Ha megtalálom, megvigasztalom Földvár felé félúton.

43. AJÁNDÉK

am F am E
Tél volt, hó esett és jöttek az ünnepek, gondolkodtam, mit is adhatnék Neked,
F G C
Amit csak én adhatok, amiről Te is tudod, hogy igazán én vagyok.
Minden gazdagságom hangok és szavak, s néhány általuk kimondott gondolat.
Egyet elmondtam Neked, hogyha igaznak hiszed, mondd el mindenkinek!

Gis C am E
Kívánj a szónak nyílt utat, és a dalnak tiszta hangokat!
F G F C
Kívánd, hogy mindig úgy szeresselek, ahogy szeretnéd, hogy szeressenek!

Csak arról énekelek, amit igaznak hiszek, s csak akkor szólj nekem, ha Te is úgy hiszed.
Hisz Te is úgy élsz, ahogy én, Te is azt álmodod, amit én, legalább is úgy szeretném!

Kívánj...

44. LEGYEN KEDVED...

C G C G
Legyen kedved mindig dalolni, búval, gonddal mit sem törődni,
F G C am dm F G.....G⁷.....G⁶.....G⁵.....G⁴
Mint a madár, ki az égen jár, dallal köszönt téged, s vígan száll, tovaszáll...

Élj vidáman, nincsen semmi baj, csak akkor lesz, ha nem szól majd a dal,
Amíg száll az ének, kismadár dalol, s téged egy szép leány régen vár valahol...

C F G
Lá-di-dá-di-dá...

45. UTAZÁS

em G
Szép volt a reggel, mikor elbúcsúztam én anyámtól,
em G
Néhány óra múlva messze jártam már hazámtól.
Em D G C
A jó hangulatba egy kis öröm is elvegyült, mert a járgányom elromlott,
D C G
Szállásom éjjel Sankt Pöltenben volt.

Másnap tovább mentem, az autóm, mint egy új száguldott,
Az sem bántott engem, hogy egy-két Mercedes elhagyott.
Brüsszelbe érve már hullafáradt voltam, a szomjam is egyre nőtt,
Barátaimmal lenyeltünk néhány sört.

Mikor felkelt a nap, én már Párizs utcáin bolyongtam,
Egy játéklubban sok jó hanglemezt hallgattam,
A Szajna parti lépcsőn egy sráccal beszélgettem, ki bágyadtan mosolygott,
S ajándékképpen egy dobozkat felém nyújtott.

Néhány óra múlva vagy 800 km várt reám,
Késő este lett, mikor megpillantottam az óceánt.
Megdöbbenve néztem egy csodálatos sziklát, mit hullámok törtek szét,
S rájöttem akkor, mily csekély egy földi lét.

Az idő egyre szebb lett, mikor Spanyolországon át utaztam,
Száráz kihalt tájon, majd apró házak közt haladtam,
Huascában aznap bikaviadal volt éppen, és özönlött rá a nép,
Ez kegyetlen játék, itt halott, ki mellé lép!

Saint Tropez-ben sajnos minden testrészem leégett,
S láttam, hogy az Isten mennyi szép embert teremtett.
Lenyűgözött engem Nizza, Monte Carlo, s a fényűző gazdagság,
Mégis, ne gondold, kérlek, hogy csak ez a boldogság.

Egyre feljebb mentem, hol felhő borítja a hegytetőt,
Bevallom, hogy nyáron sosem láttam még hómezőt,
De vártam már a percet, hogy itthon legyenek végre, s egy éjjel ez megtörtént,
S most megosztom Véled e csodásan szép élményt!

46. EGY ŐSZINTE DAL

C G am C⁷ F dm G
Ha kérdeznéd, hogy mit nem mondtam még el neked, hogy az életemből mit titkoltam el.
C G am C⁷ F dm G
Sokat töprengenék azon vajon miért kérdezed, s hogy egy őszinte ember, mit felel.

em am em am F D G
Mert az őszinteség, ez a mindig szép erény, csak annyit ér, mint víz alatt a fény.

Hiszen mindenkiiben támadhat egy gyilkos gondolat, de a gondolat még tettet nem jelent.
És ha félíg mondom el, mit elmondani nem lehet, ez a vallomás még félre is vezet.

C G C G
Ez a dal nem mond semmit el, ez a dal épp hogy megfelel,
C F⁰ am D F G C
Ez egy őszinte dal, tudom, senkit nem zavar, milyen érdekes, hogy mégis vigasztal.

Ha minden ember messzi bolygó, kinek álma van, és nem születünk egyértelműnek.
A pályán tartó csillagokról rám ható erőt elmondanám, de úgysem értheted.

Mert az őszinteség...
Ez a dal...

47. BORDÓDI KRISTÓF

am C E am F C G C
Bordódi Kristóf lovára száll, felfelé száguld, hol nincsen határ.
F C dm am dm am E am
Csillagos ég alatt álmokat űz, éleszd a lángot, égjen a tűz.

Fehér szobában, nyár éjszakán, illatos ágyban fekszik a lány,
Szemében könnyek, hiába vár, Bordódi Kristóf lovára száll.

Ne sírj, virágom, ne sírj, anyám, láttok még engem a ház udvarán,
Bordódi Kristóf búcsúzik már, felfelé száguld, hol nincsen határ.
A Földtől már távol, az éghez közel, száguldó szélvész ragadja el,
Lelkében lángol az emésztő tűz, csillagos ég alatt álmokat űz.
Bordódi Kristóf a ház udvarán, hat fehér gyertya a két oldalán,
Sír fölé hajlik egy magányos fűz, éleszd a lángot, égjen a tűz.

48. A KUGLI

G D G D G D A⁷ D
Elmegy a kugli egy este berúgni, mer ' ő az a kugli, ki nincs fából.
Hej, aki dolgozik, az meg is szomjazik, kugli fejében ez így van jól.

C G C G C G C D⁷
Ott a zsebében a munkabére, és az az úr, akinek van pénze.
Körberajongja az éjszaka lánya, és felszabadítja az öntudatát.

Elmegy a kugli egy este berúgni, mer ' ő az a kugli, ki nincs fából.
Otthon az asszonya sír, mer ' az ostoba kuglira nem hat a kérő szó.

Mert, akit emberek fellökdösnek, annak az élete nem tisztul meg,
Kell az a kis pia bódulata, hogy a kuglira jöjjön a boldogság.

49. JELBESZÉD

am F C G D G
Kis virág - mondta Magdolna, de nem találta el,
Nem tudom - mondta Franciska - , érthetetlen jel.

F G C F G C G C
Engem már más nem ért, csak az, ki jól megfigyel,
F G C F G C dm G C
Így aztán érthető, a titkokat nem mondom el.

C G am am⁷
//: Jelbeszéd az életünk, de túl sok ember van,
F C G
Ki többre nem, csak jelszavakra gondol. ://

Ismerem - mondta Borbála - , de már nem érdekel,
Bár tudnám - mondta Hajnalka - , mért kell ennyi jel.

Engem már más nem ért, csak az, ki jól megfigyel,
Így aztán hallgatok, és ezzel többet mondok el.

Jelbeszéd...

50. REQUIEM

em C D em
Volt egy fiú, és volt egy lány, a fiú elindult a fények útján.
Volt egy fiú, és volt egy lány, s a lány még most is várja talán.
D G D G H⁷
Elindult a fiú a fények útján, elhitte az álmok furcsa hangját, csalóka színét.

em G C D am
 Ugye, eljössz még, ugye, eljössz még, ha hallod majd az elefánt dübörgést,
 em G C D am.....H⁷
 Ugye, eljössz még, talán eljössz még, mi várunk rád, ha szól a dübörgés.

Volt egy fiú, s egy forró délután, eltévedt végleg az élet útján.
 Eltévedt fiú, olyan, mint bármelyikünk, szerette az életét, és az álmait.

Elindult a fiú a fények útján, elhitte az álmok furcsa hangját, csalóka színét.

Ugye eljössz...

51. VÁNDOR

C Cmaj⁷ A⁴ am
 Elment a vándor, elvitte zsákjában a nyár minden ízét,
 F G C F G
 Erdők lombját, és a rét tarka színét, mindent eltakar az ősz, s mi várunk bűvös kábulatban.

Elment a vándor, útján a fecskék, darvak mind elkísérték,
 Elment messze, hol a fű zöld, s az ég kék, hol nem tudják, mi hó, a nyár forró és mozdulatlan.

F dm em
 Elmentek messze, mert ott a szívekbe nem költözik a tél,
 F dm em F G
 A vándor, s a darvak most mind arra várnak, hogy elmúlik a tél, és újra visszatérnek a
 C Cmaj⁷ A⁴ am
 Lángok, a fények, szívünkbe új remények mind visszatérnek,
 F G C....B....Gis
 Régen elfelejtett emlékek égnek, ha a tavasz közelít.

??

Jöjj vissza, vándor, hozd vissza szívünkbe a nyár édes ízét, erdők lombját, és a rét tarka színét,
 Hozd el szívünkbe a nyár melegét!

52. AZ UTCÁN

A D E A
 Néha furcsa hangulatban az utcát járom egymagamban.
 A D E A E
 Nincsen semmihez sem kedvem, de érzem azt, hogy nincs ez rendben így.
 A D E
 Bár tudnám, hova de hova, de hova, de hova megyek.

Megállok egy utca sarkon, merre tovább, melyik úton?
 Elindulok, párat lépek, áh, erre most miért menjek én.
 Bár tudnám, hova de hova, de hova, de hova megyek.
 Lámpavasnak támaszkodva az embereket nézem sorra,
 Fáradt arccal mind sietnek, találgatom merre mennek ők.
 Bár tudnám, hova de hova, de hova, de hova megyek.
 Vannak, akik végigmérnek, - Szép kis alak - így beszélnek,
 Fejükre is állhatnának, érdekelni nem tudnának ők.
 Bár tudnám, hova de hova, de hova, de hova megyek.
 Mint sűrű köd, ha gyorsan felszáll, eszembe jut, hátha vársz rám.
 Látod, már nem tétovázok, megyek hozzád, meg nem állok én.

És most már tudom, már tudom, már tudom, hogy hova megyek,
tudom, már tudom, már tudom, hogy veled leszek.

53. ALTATÓ

C F G C F G C
Drága gyermekem, aludj szépen el, figyelj rám, egy mesét mondok el,
C F G C G am G F C
Nem tudom, hogy mikor volt, de megtörtént, nézd, a mackód is figyel.
Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy Hold, arcán néhány árnyalatnyi folt,
Este feljött, és amíg elő nem bújt a Nap, csak magában tündökölt.

F G C F G C
Hallgasd, hunyd le két szemed, megfogom apró kezed,
F G C G am G F C
Simogatlak, amíg véget ér a dal, hallgasd, hunyd le két szemed!

Nézte, hogy a Föld lenn hogy tündökölt, fűből, fából bajuszt is pödört,
Milyen szép, ha minden évben egyszer a tavasz virágokkal átsöpör.
Ahogy csodálkozott, gondolt egy nagyot, megpróbált elérni egy csillagot,
De nagyon távol voltak ezért nem érhetette el, arca könnytől csillogott.

Hallgasd...

Földre hullt a könny, mint ezernyi gyöngy, szellő szárnyon szállt a könnyözön,
Fehér felhő-fátyol szállt a holdvilág elé, s minden éjjel rád köszön!

Hallgasd...

54. VÁSÁRHELY

am G am G
Vásárhely fölött az ég, se nem tiszta, se nem kék,
C G F D⁷ G
Az utcákon a szél az úr, lombokat tépáz vadul.
Elment az én kedvesem, vissza nem jön már sosem,
Idegen földön, ha jár, otthonára nem talál.
Vásárhelyi éjszakák, túlfűtött, bezárt szobák.
Ég a gyertya lángja, ég, gyenge fénye nem elég.
Gyökér, lomb és száraz ág, háromféle valóság,
Ki háromból csak egyet lát, nem látja a fát magát.

55. VADLÚD

dm G C dm G C
Valamikor vadlúd voltam, vadludakkal vándoroltam,
dm G C dm G C
nagy tavakért lelkesültem, tengeren is átrepültem.
Am E F D
Őszi fényben és homályban fel-feltámadt régi vágyam,
dm G C dm G C
társaimmal útra kelni, fényt és felhőt úszva szelni.

Majd ha végem itt elérem, vadlúd formám visszakérem,
jó barátok, ismerősök, hogyha jönnek bíbor őszök.
Nézzétek fel majd az égre, égen úszó vadlúd ékre,
s azt mondjátok eltűnődve, újra vadlúd lett belőle.

dm G C dm G F....C
S most ott száll a V-seregben, hangja szól a fellegekben.

56. EURÓPA

am G am G
Dús hajába tép a szél, kék szemében ott a szenvedély,
F C G am
Foltos, sokszín ruhája oly sokszor elszakadt, álma adja az álmokat.
Megszülte hűtlen gyermekét, nem sírt akkor sem, ha elvetélt,
Akármi történt, mindig büszke nő maradt, így élt a sok-sok év alatt.

C F C G am
Ezért értsd meg, szeretem őt, a vén Európát, a büszke nőt!
C F C G am
Nagyon kérlek, becsüld meg őt, a vén Európát, a gyönyörű nőt!

Magából ad, ha enni kérsz, testével véd, amikor visszatérsz,
Ölén a szerelem minden öröme hívogat, arcában látod az arcodat.
Olasz csizmáján a nap, remélem, mind örökre megmarad,
A sötét felhő végre mind aludni tér, földjében túl sok már a vér.

Ezért értsd meg...

57. EGYSZER VÉGET ÉR AZ ÚT

D G A D
Egyszer véget ér az út, amelyre sorsod készítetted,
G E⁷ A
Egyszer megtudod, hogy meddig tart erőd.
G A G D
Egyszer véget ér az út, aztán nincsen visszaút,
G em G D
Egyszer megtudod, hogy nincs már időd.

Egyszer véget ér az út, amelyre álmod kergetted,
Egyszer megtudod, hogy nincsen már tovább.
Egyszer véget ér az út, egyszer véget ér a láz,
Egyszer rád találnak bús éjszakák.

em D em A D
Fogd el hát a gyors időt, fogd el hát a gyors időt, ritkán kerül hozzád ily közel,
em D em A D
Fogd el hát a gyors időt, fogd el hát a gyors időt, ne engedd, hogy könnyen menjen el!

Egyszer véget ér az út, amelyről nem tudsz lépni sem,
Egyszer megtudod, hogy így volt írva rég.
Egyszer véget ér az út, aztán nincsen visszaút,
Egyszer megtudod, hogy ez volt csak tiéd!

Fogd el hát...

58. HEJ, BARÁTOM

Hej, barátom, neked szólok, ki megszoktad már a nevem,
Azt is tudom, honnan jöttél, s te is így vagy már velem.
Csak annyit mondok, messze van még az utolsó ítélet,
S ha elszárad majd minden rózsza, együtt indulok veled.

Hej, barátom, jó pajtásom, hallod-e még hangomat,
Rég elmúlt már minden kaland, s nem kergetünk vágyakat,
Sápadt fény volt a szemedben, mikor utoljára láttalak,
Nagy a világ, de akárhol vagy, emléked velem marad.

Hej, barátom, te is figyelj, nyisd ki végre a szemed,
Keskeny úton egy irányba haladnak az emberek.
Száguldanál egyre messzebb, gyorsan, mint a képzelet,
De két pej lovat egy fenékkal soha meg nem ülhetek.

59. BALLADA A FEGYVERKOVÁCS FIÁRÓL

C F dm⁷ G C
Fény fut az éjen át, nyílik a jégvirág, új bölcsőben sírdogál egy élet.
C F dm⁷ G C
Apja emeli föl, ebből a gyerekből fegyverkovács lesz, ha addig élek.
Cis Fis dism⁷ Gis Cis
Így is lett bizony, de szólt egy szép napon, ne csináljunk soha többé fegyvert!
Cis Fis dism⁷ Gis Cis
Nem lesz háború, könnyes szomorú, boldognak látok majd minden embert!
D G em⁷ A D
Kis harangot önt, vándorruhát ölt, a haranggal a világot bejárja.
D G em⁷ A D
Halkan szól a dal, mit senki meg nem hall, s nevet rajta mindenki, ha látja.
Dis Gis fm⁷ B Dis
Egy nap visszatér, megáll, alig él, már nem az ki elment lehunyt szemmel.
Dis Gis fm⁷ B Dis
Apja jót nevet, nyisd ki két szemed, ilyen a világ, és kell a fegyver!

Dis⁷ Gis Dis⁷ Gis
Tudom, tudom, tudom, tudom, fáj a szíved, mégis, mégis, mégis, mégis meg kell értsed!

60. MÁKOSRÉTES

E A D G C A D G
Fenn az ég, lenn a föld, kettő között él egy hölgy.
E A D G C D E
Alig több, mint négy-öt éves, kész a mákosrétes.
Fenn a föld, lenn az ég, szívem hölgye nagyon szép.
Társalgásunk eredményes, jó a mákosrétes.

A D G C D G D G
Egyszer majd, ha felnőttél, visszajövök érted,
A D G C D G E
Leveszlek a hintáról, ne sírj addig kérlek!

Fenn az ég, lenn a föld, boldog velem most a hölgy.

Szerelmünkben szenvedélyes, mint a mákosrétes.
Fenn a föld, lenn az ég, elszédültél, mára elég.
El kell mennem, ne légy mérges, vár a mákosrétes.

Egyszer majd...

61. NÉZD A ZÖLD RÉTEKET

C G dm am
Látom, Rád talált egy fájó pillanat, el is átkoznád a gyűlölt gondokat,
F C D G
Sehol nincs egy jó barát, ki most Rád vigyázna, kivel szót is értenél.
Nézd az égbe nyúló kéklő ormokat, olyan büszkén viselt nehéz sorsodat.
Egyszer majd az életed élheted örömben, mindent elfúj majd a szél.

C em F G C F B.....G
Nézd a zöld réteket, feledd el a könnyeket, menj a boldog arcú emberek közé.
C em F G C G F.....C
A sok bús tegnapot jobb, ha végleg elhagyod, menj a fényt ígérő holnapod felé!

Hidd el, én is őrök rossz emlékeket, s akit megbántottak, oly lassan felejt.
Mint a csillagok bolyongok néha én, de azt nem tudom, hová.
Hidd el, rám is törnek fájó éjszakák, sokszor érzem azt, hogy nem bírom tovább,
De jó lenne ilyenkor egy igaz jó barát aki nékem mondaná :

Nézd a zöld...

62. NE MENJ EL

Hogyha tőlem messze jársz, az én szívem mindig fáj,
Mért nem maradsz mellettem, hogy ne fájjon a szívem.
Hogyha tőlem távol vagy, azt gondolom, mással vagy,
Oly rossz ez a gondolat, hogy Te akkor mással vagy.

Óh, ne, ne menj el, maradj mindig mellettem!
Óh, ne, ne menj el, maradj mindig mellettem!

63. KIÁLTÁS

C F C
Szürke foltta simul össze álmosan ablak és fal,
Dohány füstje rezzenetlen húrra száll, kicseng a dal.

Am F
Képek, hangok hullanak szét bennem,
És összeáll egy kiáltás a csendben.

C am em G
Ó, ments meg engem, üresen omlik rám az ég, tudom, hogy valahol létezel
Ó, ments meg engem, vágyamban senki nem kísér!
G C
Tudom, hogy valahol, valahol, valahol lenned kell.

C F G
Elsüllyedne minden, ha veled nem találkoznék,

65. AZ ELSŐ VILLAMOS

em em⁷ A⁷ am⁷
 Már csak néhány csillag él, újságpapírt hord a szél.
 D G.....(Fis)....(em) A em
 Felébred az állomás, és vár, újra vár.

Dülöngél egy nagykabát, álmosan néz rá a lány,
 Szemében még különös álma jár.

G D G C D G.....D
 Az első villamos már elindult felénk, csilingel, amerre jár.
 G D G.....(fism)....(em) A....em
 Az első villamosra vár a napsugár.

Hosszú volt az éjszaka, égen-földön folyt a tánc.
 A korlát láncainak dől a csillagász.

Az első villamos...

66. ROMANTIKA

G em
 Kedves, elviszlek oda, hol senki sem ismer, de értem a szót,
 G em
 Hol esténként ringató tengerről dalolnak altatót,
 C D C am
 Az álmok szerények, a hálók erősek,
 em C D.....D⁷
 Ott ritka szó a romantika.

A part menti sziklára szőlő és magányos ház tapad,
 Az örök szél ráncosra gyúri a tengert, s az arcokat,
 A napfény megéget, a vágyak kiégnek,
 És porrá hamvad a romantika.

Ott délidőn nem mozdul más csak a megkötött csónakok,
 S egy eleven képeslap eltúlzott színeit láthatod,
 A fények kemények, az árnyak elégnek,
 S csak éjjel éled a romantika.

Majd felhevült part mentén szeretlek forrón, míg tart az éj,
 A meztelen tengerben hűvösen fürdünk, ha véget ér,
 A csókom sós lesz, és hidd el, jó lesz,
 Mert néha kell a romantika!

67. SZÉP HOLNAP

E H⁷ E H⁷ A
 Rég volt, szorongó évek jártak épp anyám csak félve súgta még
 A Fis H.....cism.....H
 Nekünk a holnap lesz majd szép
 Ez rég volt, sok éve erről nem beszél és minden álma bennünk él
 Nekünk a holnap lesz majd szép

E
Szép holnap
A H⁷ E
Miféle harsonákra vár, miféle nemzedékre száll, miféle csillagokban áll
Hogy szép holnap vár, szép holnap vár

Jó így, ölemben ma még jól elférsz s a kerek földnél többet érsz
És minden álmom benned él
Most jó így, s ha felnősz, távolabbra néz, s talán e földön, ahol élsz
A béke egyszer körbeér

Szép holnap
Talán már nem szökik tovább, kitártam létem ablakát szeretném hinni azt, hogy
Majd szép holnap vár, szép holnap vár.

68. HA ÉN SZÉL LEHETNÉK

C em F C G F G
Ha én szél lehetnék, egy lányt megkereshetnék a világban, a világban.
C em F C G F C
Szétfújnam hosszú haját, port az útról, merre jár, szaladnék nyomában.

C⁷ fm C⁷
Jöttem, hadd lássalak, ismerj meg engem, eddig ember voltam, immár szél lettem.
C⁷ fm C⁷
Égben szállok, földhöz nem köt semmi sem, jöttem, hadd lássalak, ismerj meg engem.

Én hoznám a holnapot, fölkelteném a napot, süssön rá fényesen.
Árkon - bokron követném, rossz kedvét messze vinném, fűtülnek az égben fenn.
Ha én szél lehetnék, egy lányt megkereshetnék a világban, a világban.
Hűsiteném homlokát, éjjel őrizném házát, bámulnám álmában.

Jöttem, hadd lássalak, ismerj meg engem, én a szél voltam, immár ember lettem.
Nem szállok fenn már, a földhöz köt minden, jöttem, hadd lássalak, ismerj meg engem.

Ha én szél lehetnék, egy lányt megkereshetnék a világban, a világban.
Szétfújnam hosszú haját, port az útról, merre jár, szaladnék nyomában.

69. TUDOM, HOGY ITT ÉLSZ

Tudom, hogy itt élsz valahol, érzem, hogy gondolsz néha rám,
És tegnap este már szinte láttam, hogy belépsz a szobám ajtaján.
Akármit mondhatnak Rólad, tudom, hogy Te vagy az a lány,
Akire már vagy húsz éve várok, és aki egyszer eljön hozzám.

Múlnak az évek, s egyre jobban félek, hogy a sors nem köt össze Veled.
Lehet, hogy egyszer már nagyon közel voltunk, de valahogy mégis elkerültelek.

Hisz nem tudok semmit sem Rólad, nem tudom, hogy szólítsalak,
Hiába nyújtanám a kezem feléd, nem tudom, hol jársz, hogy merre vagy.
Lehet, hogy nem messze tőlem, lehet, hogy kissé távolabb,
De tegnap éjjel álmodtam Rólad, s ott azt ígérted, hogy nemsokára megtudom, ki vagy.

Múlnak az évek...

Ha eljut Hozzád ez a dal, ha egyszer végighallgatod,
Írd meg, ha vársz, de ha nem, azt is írd meg,
Mert akkor Rólad többé nem álmodok.

70. MENJ EL

E A E A H
Hogyha unod már a szobád négy falát, hogyha unod már az utcák zaját,
E E⁷ A E A E H cism A E
Hogyha unod már a szomszéd kedvenc rezes bandáját, menj el, menj el, menj el!
Hogyha elég volt a söntés söréből, hogyha elég volt egy asszony kegyéből,
Hogyha elég volt a hatvanhárom kopott lépcsőből, menj el, menj el, menj el!
Ha már nem bocsátasz meg, ha bántanak, hogyha szeretnéd, hogy megbocsássanak,
Hogyha akarod azt, hogy hiányozz, és visszavárjanak, menj el, menj el, menj el!
Hogyha üres már a szombat délután, hogyha haza ballagsz már a meccs után,
Ha már elsápadt a plakátarc a házad tűzfalán, menj el, menj el, menj el!
Hogyha megunták az összes arcodat, hogyha szeretnéd, hogy megcsodáljanak,
Hogyha arra vágysz, hogy tárt karokkal visszavárjanak, menj el, menj el, menj el!
Hogyha rosszkedvű már minden ébredés, ha a megszokástól minden túl kevés,
Hogyha boldog akarsz lenni, mikor újra visszatérsz, menj el, menj el, menj el!

71. FILLÉRES EMLÉKEIM

am F⁰ E am
A sok kacat, ócskaság, mi évek óta összegyűlt,
F F^{5b} E am
Szerteszéjjel ott hevernek ők a polcokon, meg mindenütt.
Gyertyaszál, gyöngyszemek, felébetört mézeskalács,
Hajcsatok, karkötők, s egy régen elszakított lánc.

A dm G C am dm⁶ E am
Filléres emlékeim oly drágák nekem, kidobni őket nincs erőm, s mind értéktelen.
A dm G C am dm⁶ E am
Filléres emlékeim oly drágák nekem, ők tudják, mennyit ér az életem.

A művirág sok éve már a céllövöldében kinyílt,
Se fénye már, se illata, de őrzi még az álmait.
A rongybaba csak porfogó, és ott hever az asztalon,
A lelke már az égbe szállt, de eltemetni nem tudom.

Filléres...

Nem ketyeg az óra sem, törékeny szíve megszakadt,
A kistükör homályosan, de őrzi még az arcokat.
Egy régi dal a szalagon, és több a zaj már, mint a jel,
De néhanap, ha felteszem, a múlt időt idézi fel.

Filléres...

72. MIT TEHETNÉK ÉRTED?

Em am D G
Nem születtem varázslónak, csodát tenni nem tudok,

C G am H⁷
 S azt hiszem, már észrevetted, a jó tündér sem én vagyok.
 em am D G
 De ha eltűnne az arcodról az a sötét szomorúság,
 C H⁷ em
 Úgy érezném, vannak még csodák
 C G H⁷ em
 Mit tehetnék érted, hogy elűzzem a bánatod,
 C G am H⁷
 Hogy a lelked mélyén megtörjem, a gonosz varázslatot
 C G H⁷ em em H⁷ em
 Mit tehetnék érted, hogy a szívedben öröm legyen, mit tehetnék, árudd el nekem.

Nincsen varázspálcám, mellyel mindent eltüntethetek,
 S annyi minden van jelen, mit megszüntetni nem lehet.
 De ha...

Nincsen hétmérföldes csizmám, nincsen varázsköpenyem,
 Hogy holnap is még veled leszek, sajnós nem ígérhetem.
 De ha...

Mit tehetnék, árudd el nekem!

73. A FESTŐ ÉS A FECSKÉK

Hosszú nappalokon, s éjszakákon át, feküdt betegen egy szőke hajú kislány.
 A kislányhoz egyszer egy látogató jött, aki egy festményt hozott magával a karján.

Elmondta a kislánynak, hogy ezt a képet ő festette régen,
 Festett még sokat, mégis ez a legkedvesebb,
 És ezért ezt az egyet bárki is kérte tőle, sosem adta el.
 Pénzzel nem tudta ezt megfizetni senki.
 Hírt hallott egy barátjától, egy szomorú kisleányról,
 S elhozta a festményt, az ára csak egy mosoly.

A kislány erre csendes szóval így válaszolt, nagyon köszönöm a képet, s azt hogy ily kedves volt,
 De a festményéért kár, hisz örömet e kép számomra nem sokáig jelent már, az időm lassan lejár.
 Mert mióta sorsom így az ágyamhoz köt, csak a fecske fészket figyelem az ablakom előtt,
 S mikor elszállnak a fecskék, a hajnalt többé soh'sem látom már.

A festő sajnálta, hogy műve ennyit ér, elment, s elvitte a csodálatos festményt,
 S csak arra gondolt, vajon, mit tegyen, hogy a fecske pár még télen is ott őrizze a fészket.
 A kislány elfeledte gyorsan őt, s nézte az ablakon át azt a karcsú fecske párt.

A szemközti ház ereszére hó hullott már, el is repült messze délnek minden vándormadár,
 Távol jártak mind a fecskék, de az a kettő itthon maradt, őrizni a fészket, s a kislányban a reményt.
 S egyre jobban hitte, el sem szállnak talán, lassan meggyógyult, s egy napon már lábra is állt,
 És az első rövid útján, ott lenn a havas utcán, a fecske fészket nézte meg a szemben lévő ház falán,
 És akkor jött csak rá, hogy festve van a fecskepár.

74. VÁRJ, MÍG FELKEL MAJD A NAP

Ha most is várod még álmod szép ígéretét, várj, míg felkel majd a nap!
 Ha látni sejtened, mi az éjben olvadt szét, várj, míg felkel majd a nap!

Egy új nap mindig új reményt ígér, a félelem sötétjét tépve szét,
A végtelen határt kap, mint a lét - te csak várj, míg felkel majd a nap!

Ha meggyötört az éj, ha múltad faldagadt, várj, míg felkel majd a nap!
Ha kell, hogy tiszta légy, mint gyermek-önmagad, várj, míg felkel majd a nap!
S ha megzavart, hogy túl nyitott az éj, a csillaggal telt végtelen túl mély -
Mint a bölcső, biztos gömbbe zár a fény... te csak várj, míg felkel majd a nap!
Te csak várj, míg felkel majd a nap!

Sosem vagy egymagad, csak túl kicsinyke vagy, várj, míg felkel majd a nap!
Tudod, nincs mennyország, de minden síron nő virág, várj, míg felkel majd a nap!
Ezért együtt leszünk, míg végtelen az éj, együtt, míg a nap utoljára kél,
Együtt mondjuk annak, ki még fél, Te csak várj, míg felkel majd a nap!
Te csak várj, míg felkel majd a nap!

75. FEHÉR SZIKLÁK

em am H⁷ em
Fehér sziklák, még emlékszem rátok, mennyit sétáltam közöttetek
Gmaj⁷ Cmaj⁷ hm cm em H⁷ em
Arra minden kopár, forrón perzselte a nyár, szél sem rezdült a tenger felett
em am D Gmaj⁷
Fehér sziklák, ti láttatok mindent, mikor elfogott engem a láz
dm⁶ E am⁷ em H⁷ em
A kis öbölhöz simult egy bárka, és a bárkán egy öreg halász

E A E C D E cism Fis
Mellette állt egy gyönyörű lány, tudtam jól, hogy most valaminek történni kell
D H D am⁶ H am⁶ H
Láttam az arcán, már ő is várt rám, biztatott ő szép szemeivel

Együtt láttuk a holdfényt a parton, csókra csók hullt, de még sincs tovább
Jött a hajnali fény, s egyedül álltam én, soha többé nem láttam nyomát.

Mikor ott állt a gyönyörű lány tudtam jól, hogy most valaminek történnie kell
Láttam az arcán, már ő is várt rám biztatott ő szép szemeivel

Ha a víz felett sirályok szállnak, újból idézik azt az időt
Ugye nem volt ez csalóka álom, fehér sziklák ti láttátok őt

76. NE VÁRD A MÁJUST

am H⁷ E am
Készülj a hosszú télre kedvesem, mert hosszú lesz a tél én azt hiszem,
A szíved melegét tedd el nekem, én majd a szemed fényét őrizem
Szedd össze mindazt, ami megmaradt, csak lassan égesd el a vágyakat
Csavard a lángot lejjebb, kedvesem, a tűzre szükség lesz, még úgy hiszem

dm G C am dm G C
Ne várd a májust, hiszen közelít a tél, ne várd a májust kedvesem
dm G C Cmaj⁷ am.....G F H⁷ E⁷
Öltözz fel jól, ha az utcára kilépsz, s ha fázol, bújj az ágyba velem!

Szelíd legyél, derűs és hallgató, és bölcs mosollyal túrd, ha bántanak
Legyél folyó, s ha támad majd a tél, páncéloed lesz kemény és hófehér

Ne várd...

Készülj a hosszú télre, kedvesem, mert hosszú lesz a tél, én azt hiszem

77. SZÉP JÚLIA

am F dm dm⁷ E⁴.....E
 Pár ház volt köztünk, s talán egy-két év, és hozzád kölyök voltam még
 Féltem, ha mondanám, csak nevetnél, s féltem, hogy észrevetted rég

A D hm E
 Hányszor indultam el hozzád, s te mindig, mindig siettél
 A hm D Dis⁰ am.....E
 Hosszú autókban vártak rád, s nem hittem el, hogy nincs esély

Emlékszem, megfogadtam, nem is baj, lesz nevem s pénzem még
 Fények közt állok s halkán szól egy dal, s akkor majd te is szeretnéd

De a sáros kis utcánkban épp csak egy-két lámpa ég
 Én mindig fáztam, ha rád vártam, tél illatát érzem még

am C dm dm⁷ E⁴.....E
 Szép Júlia, szép Júlia, talán már rád sem ismernék
 Szép Júlia, szép Júlia, maradj hát mindörökre szép

Árnyékba rejtőzik a nézőtér, s a szívem hangosabban ver
 S úgy látom néha, mintha itt lennél, bár tudom, sosem jöttél el

És egy távoli utcában, talán sok fényes lámpa ég
 Álom-autókban várnak rád, s vissza sem nézel rég

Szép Júlia,...

78. CSILLAGOK

Nagy esők jönnek és elindulok, elmegyek innen messze,
 A 67-es úton várhatsz rám dideregve.
 Nyár éjszakán, ha nem jövök, esik az eső és mennydörög,
 A csillagokkal ha szédülök, esik az eső és nem találsz rám.

//:Csillagok, csillagok, mondjátok el nekem,
 Merre jár, hol lehet most a Kedvesem,
 Veszélyes út, amin jársz, veszélyes út, amin járok,
 Egyszer Te is hazatalálsz, egyszer én is hazatalálok ://

Nagy esők jönnek és itt maradok, itt maradok örökre,
 A 67-es úton az árokparton ülve,
 Nyár éjszakán ...

//: Csillagok ...

79. RÉGIDAL

A D H⁷ E
 Egy régi kép, egy kisgyerek, ki tudja már, miért nevet.
 Egy másik arc, egy kisleány, ki tudja már, miért vidám.
 D A⁰ A Fis⁷
 Szegény fiú, szegény leány, nem tudja még, mi vár reá,
 D E A D
 Nem sejtí még, a kisfiú a kisleányt nem ismeri.
 H⁷ E
 Nem tudja még, hogy elveszi.
 A D H⁷ E
 S lesz két gyerek, egy kisfiú, egy kisleány, s két háború.
 D A⁰ A Fis⁷
 Szegény fiú, szegény leány nem tudja még mi vár reá.
 D E A D H⁷ E
 Nem hinné el, ha mondanám: a kisfiú a nagypapám, a kisleány a nagymamám.

Egy régi dal, egy régi vágy, egy éjszaka és így tovább.
 Szegény fiú, szegény leány nem hinném azt, hogy akkor gondoltak reám,
 és mégis most itt vagyok, és nem tudom, mi lesz velem, bár sejteném az életem.
 De azt tudom, amit te nem, miért vagyok, s miért teszem.
 Szegény fiú, szegény leány, talán majd egyszer ők is gondolnak reám.
 Talán egy nap előkerül egy régi kép, egy kisgyerek, ki tudja majd, miért nevet.
 Egy másik arc, egy kisleány ki tudja majd, miért vidám.
 Szegény fiú, szegény leány nem tudja még mi vár reá.
 Még nem tudom, mi lesz velem, bár sejteném az életem.

80. EGYSZER VÉGET ÉR A LÁZAS IFJÚSÁG

am E am am E am
 Egyszer véget ér a lázas ifjúság, egyszer elmúlnak a színes éjszakák,
 C G am E
 Egyszer véget ér az álom, egyszer véget ér a nyár,
 am E am
 Ami elmúlt, soha nem jön vissza már.
 Egyszer véget érnek múltó napjaink, egyszer elcsitulnak kínzó vágyaink.
 S tudjuk azt, hogy egyszer végleg sajnós elmegyünk,
 De még addig mindent újra kezdhethetünk.

C G⁷
 //: Így hát ne féljünk az újtól, mert az jót hozhat nekünk, talán abban van az utolsó remény.
 C B.....E
 Létünk ingoványra épül, mely a sötétségbe húz, de ha akarjuk, még tűzhet ránk a fény. ://

Egyszer véget ér a lázas ifjúság, egyszer nélkülünk megy a vonat tovább,
 És az állomáson állunk, ahol integetni kell, de a búcsúnkra csak pár ember figyel.

//: Így hát ...

Egyszer...

81. CSILLAGOM VEZET

Sötét kapuk, magas házak, fényes udvarok. Nyíljatok meg lábam előtt, merre indulok.
 //: Erdő közepében járok, egyszer majd Rád találok. Csillagom vezet, én utánad megyek. ://

Felhő, felhő fenn az égen, vártunk már nagyon. Esőt hozz a virágoknak, mosd el sok bajom.

//: Erdő közepében járok ...

Fehér ingem tiszta legyen, olyan, mint a hó, átok engem el ne érjen, ne bántson a szó.

//: Erdő közepében járok

82. FÁJ A SZÍVEM ÉRTED

Letörölöm én minden könnyed, áldjon meg az Isten Téged.

Bocsássa meg rossz szavamat, bocsásson, ha bántottalak,

//: Ajjaj ajjjaj ajjjaj jaj, fáj a szívem érted.

Elindulok, merre megyek sehova sem nem érkezek,

Sehova sem nem érkezek otthonomra sosem lelek.

//: Ajjaj ajjjaj ajjjaj jaj, fáj a szívem érted.

Eső esik a havas égből, könnycsepp hull a két szemedből.

Felhők közé elbújt a nap, mindhalálíg Téged várlak.

//: Ajjaj ajjjaj ajjjaj jaj, fáj a szívem érted.

Letörölöm én minden könnyed, áldjon meg az Isten Téged.

Bocsássa meg rossz szavamat, bocsásson, ha bántottalak,

//: Ajjaj ajjjaj ajjjaj jaj, fáj a szívem érted.

83. GYERTYA

Mindenkiért, kit nem láttunk már régen, akik velünk együtt ünnepelnek az égen.

Kiknek őrizgetjük szellemét, mindenkiért egy-egy gyertya égjen.

Mindazokért, akik elzárkóznak a jótól, akik nincsenek itt s nem értenek a szóból,

Aki barát, de lehet még ellened is, mindenkiért egy-egy gyertya égjen.

//: Égig érjen a fény és mi úgy szeretnénk, ha sose múlna el

Égig érjen a fény, egész életünkön át.

84. ENGEDJ SZABADON JÁRNOM

Kutyák ugatása ne verje fel álmodom, őrizz engem ezen a világon

Őrizz engem ezen a világon, fényes utakon engedj szabadon járnom.

Árva szívem annyira fáj, éget a bánat, mosd el szép zivatar

Őrizz egyre engem a világon, fényes utakon engedj szabadon járnom,

Engedj szabadon járnom, engedj szabadon járnom.

Értem nyílnak a réten a virágok, felhők között magasán járok.

Engem hívnak, hívnak a hangok, én elmegyek, és ti itt maradtok.

Árva szívem...

Madarak ha szállnak helyettem is szállnak, híreket visznek, üzenetet várnak.

Baglyok elaluszna, ha eljő a reggel, kakas kukorékol, ha a nap is kel fel.

Árva szívem...

85. TÚL A VÍZEN

//: Túl a vízen egy kosár, abban lakik egy madár ://
 //: Abban lakik egy madár, kiért szívem holtig fáj. ://
 //: Várj madárkám várj várj várj, este hozzád megyek már ://
 //: Megvizsgálom szívedet, s véle szeretetedet. ://
 //: Túl a vize zörgős malom, ott öröl az én galambom. ://
 //: Ott egyebet nem örölnek, csak bút, bánatot eleget. ://
 //: Nékem is van egy bánatom, odaviszem, lejáratom. ://
 //: Egy szem búza, kettő rozs, felöntöttem, járja most. ://
 //: Én Istenem, halálom, nem ér engem az álom. ://
 //: Mer' az álom nyugalom, s a szerelem szívfájdalom. ://
 //: Én Istenem teremtem, de beteg a szeretóm. ://
 //: És Istenem gyógyítsd meg, s harmadnapra fullaszd meg. ://

86. JÓ NAPOT TE KISLEÁNY

//: Jó napot te kisleány, miért sírsz a Duna partján
 Hogyne sírnék bácsikám, elhagyott a Jancsikám. ://
 //: Tegnap reggel hajnalán vígan ment el csónakján
 Csillján kóró koszorú, miért vagy szívem szomorú ://
 //: Édes rózsám vess ágyat tégy párnát még hatot es
 Teszek biz én hetet es odafekszem magam es. ://
 //: Ne fordulj a fal felé fordulj szép orcám felé.
 Adj egy csókot, én egy mást, ne felejtsek el egymást. ://

87. ELSZÁLLT A NYÁR

C F A dm F G
 Volt egy régi nyár, emléke visszajár, és a napsugárral beköszönt a nyitva hagyott ablakon.
 Piros háztetőn a kémények fölött látom az eltűnt arcokat, most merre járhat nem tudom.

C em F C F C D....G
 Elszállt a nyár, hol van ma már a sok régi dal messze jár
 C em F C F C G....C
 Elszállt a nyár, hol van ma már de emléke még visszajár.

Miénk volt a föld, kétség nem gyötört, az országút volt otthonunk, éreztük összetartozunk.
 Azt mondtad nekem, emlékszel kedvesem, az élet egy boldog pillanat, és aztán úgylis meghalunk.

Elszállt a nyár...

Azt mondtad nekem, emlékszem kedvesem, egy boldog pillanat az élet, elmúlt a pillanat s én félek.

Elszállt a nyár...

88. AKIRE SZERELEMMELE NÉZHETEK

G A am D G....G⁴....G

Sokkal csendesebb lesz egyszer a világ, ha jön egy lány, akit már nem fognak a fegyverek.
Mégis egész másképp hordozom súlyát ha jön egy lány, akire szerelemmel nézhetek.
Hogyha rossz napokban elfelejteném, hogy kire várok, és kire várnak régen az emberek,
Fenn az égen lenn a földön útra kel majd a lány, akire szerelemmel nézek.

G⁷ C A D
Aki kérdez, aki válaszra vár, annak mondd el, mennyit hallgattál.
H em A D
S hányszor állsz még ma is szótlanul, de egyszer eljön váratlanul.

Sokkal könnyebb lesz az egész életem, ha jön egy lány, akire szerelemmel nézhetek.
És ha rossz a kedvem, arra gondolok, hogy valahol valakit, szeretnek az emberek.

Aki kérdez...

Sokkal békésebb lesz akkor a világ, ha egy napon virággá változnak a fegyverek,
Talán él, talán jön, talán nincs sehol, az is lehet nem anya szülte csak a képzelet.

89. ESIK A HÓ

Szemed egy csillagszóró fényét ontja, és elvakít ez a fény.
Amikor érted dobban a szívem, esik a hó, és csúszom a jégen.

Minden ablak zárva, az utcán járva fázom, mert fúj a szél.
Egy kandalló zenél, karácsony éjjelén.

Igen így történt álmomban, és tudom, csak álmodtam.
Hogy ott voltál velem, igen Te voltál kedvesem.

Egy hintaszékből nézem a várost, s a nyárra emlékezem.
Mikor gyertyák égtek a szobámban, s te boldog voltál velem.

Szemed egy csillagszóró fényét ontja, és elvakít ez a fény.
Amikor érted dobban a szívem, esik a hó, és csúszom a jégen.

Igen így történt...

Szemed egy csillagszóró fényét ontja, és elvakít ez a fény.
Amikor érted dobban a szívem, esik a hó, és csúszom a jégen.

90. HOLDESŐ

Holdeső, napsugár, ki lesz majd aki rám talál
Ki jön majd velem, a holdesőn, a napsugáron át velem, ki jön tovább

Túl közel a fájdalom, ha nem vagy itt, ha nem tudom
Hogy rád vigyáz a szél, amerre jársz mindig elkísér, a szél, vigyázz nagyon.

Kedvesem jó utat, félni most nem szabad
Rád vigyáz a szél, amerre jársz mindig elkísér a szél,
Csak neved rám, és minden rendben van.

Salalalla

Holdeső, napsugár, ki lesz majd aki rám talál
Ki jön majd velem, a holdesőn, a napsugáron át velem,
Csak ne vess rám és minden rendben van.

Salalalla

91. DÉDAPÁM

am C G am
Húsz éve már több is talán, hogy nap nap után, minden nap délután eljött a dédapám.
Mesélt olyat, mesélt olyat, mesélt sok csodát, igen mesélt sok csodát, lódított is talán.

C G am C G am
Kisfiam, így szólt hozzám a dédapám, jöjj velem, hagyjuk itt a város zaját
Jöjj velem, mesélek megint sok csodát, jöjj velem, úgy leszünk mint két jóbarát

Arról mesélt, az volt a szép, mikor lovon járt, igen mikor lovon járt, a nőknek úgy imponált.
Mondta nekem, hogy beléesett egy szőke hajú lány, s ez a szőke hajú lány lett az én dédanyám

Kisfiam...

Vártam megint, hogy újra vigyen, de nem jött többé már,
Sajnos nem jött többé már, érte jött a halál...

92. LÉGY JÓ KICSIT HOZZÁM

E⁷ A⁷ E A E
Légy jó kicsit hozzám, engeddd, hogy menjek - ne menj el!
Értsd meg, nekem is fáj, de el kell most mennem - ne menj el!

C D G C G F
A hosszú úton velem leszel, mindig szerelmesem, á....
C D G C G H⁷
Rajtad kívül gondolatom nem lesz soha nekem - óh, nem
E A E A
Ne sírj hát - óh, ne, ne sírjál - óh, ne.

Légy egy kicsit kedves, ne mondd, hogy várjak - ne menj el!
Légy jó kicsit hozzám, hogy indulni tudjak - ne menj el!

Minden napra írok neked hosszú leveleket,
Minden este veled leszek, ígérem, mindig veled.
Óh, ne, ne sírj hát! Óh, ne, ne sírjál, óh, ne!

93. SZŐKE ANNI BALLADÁJA

am am⁷ D am D C D am
Elindult egyszer világot látni egy szőke kislány, úgy hívták: Anni.
am am⁷ D am D C D am
Így szólt az apja: már felnőtt lány vagy, indulj az útra, áldásom rajtad.
Em G C hm am am⁷ D am
Elment hát Anni a városba messze, azt hitte akkor, hogy mindörökre.

Ó, szürke város, nézd új leányod, vidámnak Annit sohase látod.
Dolgozik nappal, s tévét néz este, nincs társasága, nincs ismerőse.
S nem jó barát a sok-sok ember, ki Annit nézi szakértő szemmel.

H⁷ em A D
Ó, szőke Anni mondd hát, mondd itt mit kerestél, szürke városunkba, mondd el, miért jöttél?
G C A D G C H⁷ E
A fények hívtak, vagy lányregények, ó, szőke Anni, becsaptak téged.

Elindult egyszer világot látni egy szőke kislány, úgy hívták: Anni.
Hívta a város, hívták a fények, gondolta Anni: itt vár az élet.
Eljött hát Anni a városba messze, azt hitte akkor, hogy mindörökre.

94. KERESEM A SZÓT

G D A G D A
Én még nem tudom, hogy fogjak hozzá, én még nem tudom, hogy kezdjem el,
E A E A
Keresem a szót, keresem a hangot, keresem a szót, keresem a hangot.

Tudom, elmondva másképp hat minden, félek, nem értesz engem majd meg.
Keresem a szót, keresem a hangot, keresem a szót, keresem a hangot.

A⁷ D G D
Nézd, én már lassanként nem hiszek senkinek, mégis mindinkább érzem, hogy
G D G D G A
Szükségem van nagyon rád, rád, rád, ó, nagyon rád, rád, rád, hidd el nekem!

Én már nem tudom, mi az, mit érzek, én már mindenben kételkedem,
Keresem a szót, keresem a hangot, keresem a szót, keresem a hangot.
Így hát légy kicsit megértő, kérlek, néha őszintén segíts nekem,
Keresem a szót, keresem a hangot, keresem a szót, keresem a hangot.

Nézd, én már lassanként nem hiszek senkinek, mégis megkérlek, ne menj el,
Ne hagyj el, egy kicsit várj, türelmesen.

95. AMIKOR ÉN MÉG KISSRÁC VOLTAM

E
Tudom, rég elmúlt az, amikor még kissrác voltam
em Fis⁷ H⁷ em Fis⁷ H⁷
Más volt az életem, én úgy emlékezem.

Virágzott a tér, amikor én még kissrác voltam.
Szűk utcák oldalán, bérházak udvarán.

A
Akkor még bámultam a felnőtteket, azt hittem, jó lesz majd,
E H⁷ E
Ha egyszer én is nagy leszek. (ism)

Kicsit féltem én, amikor én még kissrác voltam
Elvisznek engemet rosszarcú emberek.

Nekem nem volt szabad amikor én még kissrác voltam

Azt hittem én, beköszöntött már az ősz,
 És valóban már hulldogáltak a sárgult levelek,
 De érzem még a nyári lázban égő szívemet.

Szép leányok...

98. LEHETETT VOLNA

Találtam én egy szép virágot, tudod azt jól, hogy nem virág volt.
 Virágos köntösét viselte, és aki látta, megszerette.
 Lehetne most a dalban egy lány, lehetett volna más is talán.
 Lehetett volna, mégsem az lett, mer' aki látta, félreértett.

//: Megkívánta szép virágomat egy öreg király, elvitette, nála hervad el már. ://

Találtam én egy szép virágot, tudod azt jól, hogy nem virág volt.
 Lehetne most a dalban egy lány, lehetett volna más is talán.

99. ÓH, KISLEÁNY

Óh, kisleány, te nem vagy kisleány, gondolom, hogy tudod már, miért, igen
 Óh, kisleány, te nem vagy kisleány, jól tudod, hogy mit miért teszel velem.

Gyere, gyere, felejtse el, hogy szerettél már mást,
 Talán én is elfelejtem a sok-sok csalódást - óh igen
 Gyere, gyere, szoríts meg, és legyél nagyon jó,
 Amit nékem te tudsz adni, ki nem mondható.

Óh, kisleány, drága kisleány, úgy látom, hogy megértjük egymást, igen
 Óh, kisleány, te nem vagy kisleány, jól tudod, hogy mit miért teszel velem.

Gyere, gyere, felejtse el, hogy szerettél már mást,
 Talán én is elfelejtem a sok-sok csalódást - óh igen
 Gyere, gyere, szoríts meg, és legyél nagyon jó,
 Amit nékem te tudsz adni, ki nem mondható.

100. BARBARA

Volt egy leány, ki semmitől se félt, ő volt a nagy harc hőse
 Egy századnyi lány követte mindig őt, mert ő volt a század vezére.

Mindenki félt, ha megjelent a lány, tűz lángja égett szemében
 A hős Barbara, miként a híre szállt, nem volt még férfi kezében.

C G C G C F C D⁷ G
 Barbara az élen, s nincs ki ellenáll, mer' Barbara kit elkap, az többé fel nem áll.
 C G C G am F C G C
 Barbara vezérünk, követjük mindig őt, Barbara a jelszó, s miénk lesz a föld.

Zúgott a vész, és dörgött a föld, és példát vehettünk a lányról
 Győzünk, ha kell, és akkor is, ha nem így szólt a dal Barbaráról.

Barbara az élen...

És jött egy rendelet, hogy katona lány nem lehet, más feladat lesz rájuk bízva:
 Mert sok fiú elesett, és kellene a gyerekek Barbaráék vonuljanak vissza.

Barbara az élen...

Barbara a jelszó, s népes lesz a föld!

101. AMIKOR

G am D G
 L: Amikor először neveltél reám, nem akartam hinni a szememnek
 F: Amikor először beszéltem veled, nem akartam hinni a fülemnek
 L+F: Nem is értem azt, hogy miért én vagyok az a kiválasztott, kivel jársz
 Nem is értem azt, hogy miért jó neked, az, amikor este reám vársz

D G C G D G C....G
 R: Nem is érdekelt soha, nem is érdekelt soha, nem is érdekelt soha.

L: Amióta látlak, nagyon jól tudom, te vagy az, kit mindig nézmem kell
 F: Amióta hallom a hangodat, tudom, te vagy az, kit mindig hallgatnom kell.
 L+F: Meg is értem azt, hogy miért kell nekem az, hogy nagyon gyakran veled legyek
 Meg is értem azt, hogy miért jó veled tudom azt, hogy nagyon szeretlek

R: Nem is hagylak el soha (3x)

102. ELVONULT A VIHAR

C G am D G F am
 Elvonult a vihar, felsütött a nap, de az én életem öröm nélkül maradt.
 Elszálltak a felhők, tiszta lett az ég, de a zúgó vihar visszajöhet még (A dúr!)
 (De az én kedvesem nem jött vissza még)

A C D C G D A
 Bár lehetnék én egy könnyű kismadár, ha érzi, hogy jön a hideg tél, messze száll. (2x)

103. VALAHOL EGY LÁNY

D A hm D G em
 Valahol egy lány hófehérben jár ő a legszebb mesze földön
 D A hm D E G D
 Hívja őt egy nap az öreg király feleségül megkívánja, de így szól a lány:
 A D
 A királyé nem leszek nem leszek, akkor inkább elmegyek, elmegyek,
 A D
 Soha vissza nem jövök, nem jövök már.

Valahol egy lány feketében jár arca sápadt, nem beszélhet
Hívja őt egy nap az öreg király hova mennél szép leányom, gyere hozzám.

A királyé...

Valahol egy lány sehova se jár szép titokban eltemették
Hívja őt egy nap az öreg király szörnyű mérges, hogyha nem jön, mit tehet más

A királyé...

D G D A
Óh, valahol így van ez, valahol így van ez. (2x)

104. VÁNDORÉNEK

am F G F am
Elszállnak az évek, s még mindig itt vagyok, elindulni még nem tudok.
Körülvesztek engem, játszom szerepemet, dúdoljuk a vándoréneket.

???????????????

Nem akarok élni úgy, ahogyan élek! (4x)

Vihar van a földön, száll a képzelet, de nem mozdulnak meg a jéghegyek.
Néha rám találnak fáradt emberek, hallgatják a vándoréneket.

Nem akarok...

105. EGY ÉV ELMÚLT

A⁷ D D⁷ G fism em
Elmúlt egy év, hova tűnt a szép tavasz, hajnali szél
fism em A⁷ D A
az első rügyező ág, a találkozás, á...
Egy év elmúlt, hova tűnt az édes nyár, szép szerelem
a forró éjszakák, ígéretetek?

Elmúlt egy év, hova tűnt a fáradt ősz, sokszínű táj
a hulló csillagok, a búcsúzás.
Egy év elmúlt, hova tűnt a hideg tél, a nagy havazás
a sápadt napsugár, a várakozás?

A⁷ D D⁷ G A
És jön majd még sok-sok év, akire vársz, majd rád talál
hm A G D
Az élet nem áll meg soha, a végtelen tánc
Akárhogy táncolhatsz, csak körben jársz
em A G D hm A G
Szoríts meg jól, ha engem kívánsz addig szeress, amíg látsz! (2x)

106. NE KÉRDEZD

G em A D
Ne kérdezd, merre visz az út, a válasz biztosságot úgyse nyújt.
C D G C A D G.....D
Nem tudja senki, hogy hová érkezel, magadtól indulj egyszer el.

Ne kérdezd, honnan fúj a szél, figyeld meg jól, miről beszél.
 S ha érted már az összegyűjtött hangokat, találd meg köztük önmagad.
 Ne kérdezd, hol kel fel a nap, gondold, hogy ott, ahol te vagy.
 De ne hidd azt, hogy mikor te már nem leszel, a nap sem ébred többé fel.
 Ne kérdezd, hogy hány napod van még, nyugodj meg, lesz még épp elég.
 De addig is, míg egyszer minden véget ér, magadhoz hűségese legyél.

107. LEVÉL A TÁVOLBÓL

C G C C G C
 Távolból írok, kedvesem nagyon távol vagy már, azt hiszem.

F G C F
 Nem mondhatom, hogy könnyű volt a szakítás,

C F G C
 Bár most már jól érzem magam.

F G C⁽⁷⁾ F G C⁽⁷⁾
 Nem kell nekem, hogy válaszolj, nem kell nekem, hogy válaszolj,

F G C F C F G C
 Nem kell nekem megírnod azt, hogy szerettél, én így is jól érzem magam.

Élj boldogan nélkülem. Legyél sokkal boldogabb, mint velem.
 Nem mondhatom, hogy hozzám jobb nem lehettél
 Bár most már jól érzem magam.

Nem kell...

108. HUNYD LE A SZEMED

em G C G D em G...D
 Oly gyönyörű vagy, fényes a hajad engedd, hogy érezzelek téged.
 Csillog a szemed, bontsd ki az öved nem kell most semmitől sem félned.
 Mondd el, ami bánt, vesd le a ruhád, nem bűn ma már az, amit kérek.
 Hunyd le a szemed, tárd ki a szíved, hallod, hogy hív, hív az ének!

C G C G
 Jöjj, ölelj úgy, kedvesem, ölelj úgy, hogy jó legyen.
 Em C G D em
 Hunyd le a szemed, tárd ki a szíved, úgy szeretlek, úgy szeretnélek!

Jöjj, gyere velem, jöjj, kedvesem, ne mondd, hogy nem, ha mélyen érzed.
 Hunyd le a szemed, tárd ki a szíved, szoríts meg jól, hogyha kérlek!

Jöjj, ölelj úgy...

109. MAMA, KÉRLEK

G H⁷ em....E⁷ C D⁰ am....am⁷
 Mama, kérlek, meséld el nekem, hogy milyen volt az élet nélkülem
 D D⁷ G H⁷ E am⁷ D G
 Gondoltál rám, mikor azt tervezted el, hogy mi lesz majd, ha nagy leszel.

Mama, kérlek, meséld el nekem, hogy hogyan kezdődött az életem
 Véletlen volt, vagy gondoltál reám azon az édes éjszakán?

am am⁷ D G em am D G
 Hisz jól tudod, nem kértelek, nem kértem tőled az életet,
 am⁷ D G H⁷ E⁷ am am⁷ D G
 S még mielőtt majd egyszer meghalok, még tudnom kell, miért vagyok.

Mama, kérlek, meséld el nekem, hogy milyen volt az első szerelem
 Érezted azt, mikor téged elhagyott, milyen jó, hogy én még nem vagyok.

Mama, kérlek azt mondd meg nekem, akartad-e azt, hogy így legyen
 Én azt hiszem, hogy véletlen csupán, hogy éppen ő az én apám...

Hisz jól tudod...

Mama, látod, zavarban vagyok, most megint egész másra gondolok
 Lesz majd talán, igen lesz majd valaki, és tőlem is megkérdezi
 Mit mondjak én majd őneki... mit mondjak én...

110. BŰNBÁNÓ MAGDALÉNA

D em G A hm D em G A hm
 Bűnbánó Magdaléna lehajtja szép fejét, s kéri, hogy bűneit bocsássa meg az ég
 Bűnbánó Magdaléna mozdulatlan áll, ruháján észrevétlen oldódik a zár

em hm A D em hm A G hm
 Óh, Magdaléna, ne kérj feloldozást, óh, Magdaléna engem kérj, ne mást.

Bűnbánó Magdaléna válla megremeg, oly nehéz eltitkolni, amit nem lehet.
 Bűnbánó Magdaléna lelke nyugtalan, hisz újra elkövetné bűnét boldogan

Óh, Magdaléna...

Bűnbánó Magdaléna lehajtja szép fejét, s kéri, hogy bűneit bocsássa meg az ég
 Bűnbánó Magdaléna ne vádold magad, szentté válni ma már értelmetlen áldozat.

Óh, Magdaléna...

111. KÖSZÖNÖM

Köszönöm, hogy értem jöttél, út porából felemeltél,
 Köszönöm, hogy életemnek új értelmet adtál.
 Köszönöm, hogy segítettél, a bajban nem feledtél,
 Köszönöm, hogy megérezted, szükségem van rád.

Ki tudja, nélküled hol lennék ma már tán jobb, ha el sem képzelem,
 Amit tőled megtanultam, nem felejttem el, amíg élek, s emlékezem.

Köszönöm, hogy erőt adtál, bánatomban vigasztaltál,
 Köszönöm, hogy hozzám mindig türelmes voltál.
 Köszönöm, hogy elviseltél, lehetetlent sosem kértél,
 Köszönöm, hogy megértetted, szükségem van rád

Ki tudja...

Köszönöm, hogy rám találtál, köszönöm, hogy velem voltál,
Köszönöm, hogy végül mégis magamra hagytál.

Ki tudja, melletted hol lennék ma már, tán jobb, ha el sem képzelem,
Amit tőled megtanultam, nem felejttem el, amíg élek, s emlékezem.

112. ÁLMODOM

Álmodom, néha már fényes nappal álmodom, a múlt időkre nyílik ablakom,
S a pillanat törekeny szárnyakon bár itt repül, elfogni nem tudom.
Álmodom, A holdat ringatja a Balaton, egy kócos fej zokog a vállamon,
Ne sírj, hisz szeretlek - én ezt sűgom, de ő már érzi, hogy én elhagyom.

Álmaimban megtalálom az elveszett időt, az út szélére hullott éveket.
S homályos, torz tükörből pillant vissza rám a dallamokba őrzött képzelet.

Álmodom, fehér ing, nyakkendő a színpadon, a táncteremben lázas izgalom,
A lelkünk hangja zeng a húrokon, remény és elszántság az arcokon.
Álmodom, kalandozások messzi tájakon, a zászlónk leng a régi várakon,
Vad éjszakák idegen ágyakon, s valahol eltévedtünk félúton.

Álmaimban...

Álmodom, néha már fényes nappal álmodom, megállok itt, ezen a színpadon,
A dal még mindig édes fájdalom, s hogy merre induljak, már nem tudom.

113. ÉN VÁROK MÉG RÁD

Sötét az égbolt, már későre jár, s csak nézem a szobám falát
Az utolsó villamos rég elment már, de én várok még rád
Bánattal töltött a borospohár, ásítva csábít az ágy.
A lámpám is lehajtja fáradt fejét de én várok még rád.

Lassan már azt hiszem, nem létezel, s nem vár majd senki, ha megérkezel.
Magára zárult az egész világ, de én várok még rád.

Nem jön már soha, hiába vársz - sűgják a kertből a fák.
Elhervad végül minden virág, de én várok még rád.

114. AZ ÁTKELŐ

Hűsz éve nézem a folyót, az örök változást, láttam már nagy vihart, és csendes áradást.
Bűvölt a felszínén a csillogás, s vonzott a mélybe már a hallgatás.
Hűsz éve járom a folyót könnyű csónakon, kikötve néha szembenálló partokon.
Nem várnak rám, amikor érkezem, s nem búcsúzott még tőlem senki sem.

Öröktől fogva zűg a nagy folyó, öröktől fogva mindig változó.
Szorongva várunk minden áradást, ki tudja, áldást hoz, vagy pusztulást?

Hűsz éve utazom, s még mindig itt vagyok, s nem tudom már, hogy érkezem, vagy indulok.
Félúton kezdet és a vég között, hullámok ringatják az átkelőt.

Öröktől fogva zúg a nagy folyó, öröktől fogva mindig változó.
Szorongva várunk minden áradást, ki tudja, áldást hoz, vagy pusztulást?

115. VÁNDOR ÉVA

Hej, Vándor Éva, mondd csak, merre jársz? Nyugalmat itt, e földön hol találsz?
Hajadban kék virág volt, szemedben csillag táncolt, úgy indultál a hosszú hídon át.
Hej, Vándor Éva, ki tudja, merre jársz? Úgy tűntél el, mint könnyű nyári láz,
Lelkedben lángok égtek, előtted állt az élet, úgy indultál a hosszú hídon át.

Azóta jártam én is más partokon, láttam, hogy milyen a nagyvilág.
És mégis visszatértem én, mert sehol nincs több remény,
S a túlsó parton mindig szebb a fény.

Hej, Vándor Éva, emlékszel arra még, azt hitted, van, hol mindig kék az ég
Azt mondtad, csak ott van élet, hol szabadon szállhat az ének, úgy indultál a hosszú hídon át.
Hej, Vándor Éva, ha egyszer visszatérsz, ne lássam rajtad azt, hogy nem remélsz,
Álmodtál szebb világról, békéről, igazságról, úgy indultál a hosszú hídon át.

Azóta jártam én is...

Hej, Vándor Éva, ne mondd, hogy merre élsz, hadd higgyem azt, hogy végül célhoz érsz,
Cserépből nevelsz virágot, ebédet főz a lángod, s nem indulsz többé már a hídon át...

116. BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT

Ez a nap más, mint a többi, ezt te is jól tudod, másként kelt fel reggel a nap, és másként járt a hold.
Köszöntünk hát téged, ha már így együtt vagyunk, s ajándékkal fogadd el vidám kis dalunk:

Boldog, boldog, boldog születésnapot, kívánjuk, hogy legyen még sok ilyen szép napod! (2x)

Megint egy évvel öregebb lettél, s bölcsebb is talán, őrizd meg az emlékeid, és légy nagyon vidám.
Köszöntünk hát téged, ha már így együtt vagyunk, s ajándékkal fogadd el vidám kis dalunk:

Boldog,...

Tavasza után eljön a nyár, és ősz után a tél, de minden évben eljön a nap, amikor születted.
Köszöntünk hát téged, ha már így együtt vagyunk, s ajándékkal fogadd el vidám kis dalunk:

Boldog...

117. A „B-612”-ES BOLYGÓ

A nagybolygókon kívül, miknek mind tudjuk nevét,
Még számtalan parányi bolygót rejt a csillagos ég.
Szabad szemmel hiába nézed, sohasem láthatod
A „B-612”-est, hol a Kis Herceg lakott.

Csak azért mondom, mert tudom, hogy van, kinek kell a bizonyítás,
Hogy a „B-612”-es bolygót látta egy csillagász.
Nem szeretném, ha azt hinnéd, hogy mindez mese csupán,
Hisz mindannyian vágyakozunk egy igazi barát után!

Szomorú lennék, ha nem hinnéd, hogy itt volt velem,
 Szomorú lennék, ha nem hinnél nekem.
 Szomorú lennék, ha nem hinnéd, hogy volt egy barátom,
 Nagyon egyedül maradnék a világon.

Hat éve már, hogy a Kis Herceg tőlem elbúcsúzott,
 De azóta éjszakánként nevetnek rám a csillagok.
 Tudom, hogy valahol egyedül él egy tüskés kis virág,
 És érzem, mennyi mindent jelent egy igazán jó barát!

Szomorú lennék...

118. SEMMI SEM TÖKÉLETES

A végtelenhez mérve semmi sem tökéletes, az ember nyughatatlanul mégis mindig keres.
 Az örökös vándorút véget sohasem ér, s ha nincsen gyökerünk, elvisz a szél.
 Mindenkinek vannak különös vágyai, de felelősséggel tartozunk, ha számít ránk valaki.
 Lehet belőle száz is - az az egy többet ér, s ha elfelejtenéd, elvisz a szél.

Jól csak a szívével lát az ember, ami lényeges, az a szemnek láthatatlan.
 Az igazságot átérzi a lelkünk, de te is tudod, hogy kimondhatatlan.

A végtelenhez mérve szinte nem is létezőnk, a csillagévek óráin egy perc az életünk.
 Az ember önmagában semmit sem ér, ha nincsen barátunk - elvisz a szél.

Jól csak a szívével...

Minden sivatag egy kutat rejt valahol, s ha lelked mélyén rátalálsz, már nem csodálkozol.
 Az ember ezen a földön csak egyszer él, s ha nincsen barátod - elvisz a szél.

119. A KIS HERCEG

A E A D
 Megtörtént, hogy földre szállt egyszer egy aranyhajú kisfiú,
 A Fis⁷ hm E A.....D.....A.....E
 Egy messzi, távoli csillagon volt az otthona,
 Sok mindent megfigyelt, az úton, amíg a Földre eljutott,
 Egy elhagyott, szerelmes kis virág volt minden bánata.

A E A A⁷ D A
 Úgy várok rád, Kis Herceg, még várok rád, Kis Herceg
 cism D A E A.....D.....A.....E
 Oly boldogan élhetnének... (2x)

A róka szólt: jól figyelj, a lényeg, az sohasem látható,
 És felelősséggel tartozol, ha számít rád egy hű barát.
 A Kis Herceg búcsúzott, és a kígyóval mindent megbeszélt,
 Visszavárta őt az elhagyott, árva kis virág.

Úgy várok rád, Kis Herceg, még várok rád, Kis Herceg
 Oly boldogan élhetnének... (2x)

120. NEHÉZ OKOSAN SZERETNI

Egy kis virág is okozhat nagy zavart, néhány ostoba szó szőrnyű bajt.
 Valami elszorul legbelűl, és úgy szorít, hogy az ember menekűl.
 Nehéz úgy szeretni, ahogyan kell, amit a másik örömmel elvisel.
 Nehéz szeretni okosan, jőzanul, szeretni, sajnos, senki nem tanul.
 Távot tart egy félénk mozdulat, s a vallomáshoz nincsenek szavak.
 Valahogy mindig rosszkor érkezűnk, és néha magunk elöl is megszökűnk.
 Nehéz úgy szeretni, ahogy az jő, ahogy az örömmel elfogadható,
 Nehéz szeretni, okosan jőzanul, szeretni, sajnos, senki nem tanul.

Bűcsűzom tőled, de látlak még talán, Isten hozzád, kedvesem, gondolj néha rám. (2x)

A közeledés is félreérthető, s a hazugság is lehet megnyerő.
 Néha túl érzékenyek vagyunk, máskor meg a büszkeség a bajunk.
 Nehéz úgy szeretni, ahogyan kell, amit a másik örömmel elvisel,
 Nehéz szeretni, okosan jőzanul, szeretni, sajnos, senki nem tanul.

Bűcsűzom tőled,...

121. HOVÁ TűNTEK AZOK AZ ÉVEK?

am dm am am G C
 Emlékszel-e még a régi házra, hol együtt voltunk kőcos gyermekek
 dm am E am
 Én elloptam egy egész üveg lekvárt, és titokban együtt ettem meg veled.
 Emlékszel-e még a mi utcánkra, a sarkon volt egy kopott kis mozi,
 Hol egyszer megnéztűnk egy szerelmes filmet, és megpróbáltuk eljászani.
 Hogy háború van, s kigyulladt a házunk, s te ájultan a tűzön átviszel,
 És megeskűdtél a lépcsőházban állva, hogyha nagy leszel, majd feleségem leszel.

Dm am G C
 Hová tűntek, mondd, azok az évek, hová lettek a szép ígéretetek?
 Dm am E am
 Ha találkoznánk, már meg sem ismernék, de néha még álmodom veled.

Emlékszel-e még az iskolánkra, vártál rám a tanítás után,
 De nem mentem veled a cukrászdába, azt hiszem, féltékeny voltál rám.
 És emlékszel, mikor világgá mentűnk, mert túl nagy volt otthon a fegyelem,
 Késő éjjel vittek vissza minket, és egész úton fogtad a kezem.
 Hová tűntek, mondd...

És emlékszel-e még a régi nyárra, együtt voltunk lenn a tőparton.
 Találtunk egy gyűrűt is a vízben, hogy mikor veszett el, már nem tudom.
 És este tüzet raktunk, ott a kertben, hozzád bújtam, s átőleltelek,
 És azt ígértem meg a csillagfényben, hogy tiéd leszek majd egyszer, ha nagy leszek.

Hová tűntek, mondd...

122. MICIMACKÓ ÉS BARÁTAI BABITS MIHÁLY VERSÉT ÉNEKLIK

De szép is lenne, ha egy este elalvás elöl, t
 Betoppanna Micimackó, hogy látogatóba jött.

És megkérdezné, véletlenül akadna egy kis méz,
És bölcsen megbeszelnék, hogy a méz mindig kevés.

És eljönnének Micimackónak az ismerősei,
És Nyuszival együtt barátai és üzletfelei.
S egy égi Kar intene, hogy énekelhetünk,
Egy dalt, amit a Babits Bihály bácsi írt nekünk, hogy:

„Mindenik embernek a lelkében dal van, és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépnek.” (2x)

És beszélgethetnénk arról is, hogy a lélek mire való
Mire Micimackó megjegyzné, hogy énekelni jó
És Bagoly persze mondaná, hogy a pszichózis bonyolult,
És Malacka meg szégyellné, hogy erről nem tanult.

És Nyuszinak eszébe jutna, hogy épp valamit nagyon keres,
De Füles csak legyintene, hogy szóra sem érdemes.
És Zsebibabának elmagyarázni a problémát nehéz,
De Micimackó azt mondaná, tudod, ez olyan, mint a méz, mert:

„Mindenik embernek a lelkében dal van, és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépnek.” (2x)

És Micimackóval együtt most már te is jól tudod,
Hogy énekelni mindenképpen kellemes dolog.
És szorult helyzetünkben jó, ha kéznél van egy dal,
Mit együtt énekelhetünk, és senkit nem zavar.

123. HULL AZ ESŐ

Több éve már, hogy elvesztettelek, nyár vége volt, nehéz eső esett.
Azt hittem akkor, hogy elfelejthető, amint hull, egyre hull az eső.
És jött a nyár a hosszú tél után, virágok nyíltak minden rózsafán.
A szívem könnyű volt, de elszállt az idő, és újra hullt, egyre hullt az eső.

Mint régi kép, ha véletlen előkerül, emléked újra rám talált kegyetlenül.
A sápadt fényben láttam égő arcodat, s megint úgy éreztem, a szívem megszakad.

Mert nincsen baj, ha napsugár hevít, a csillaghullás el nem kedvetlenít.
De mindig rágördül a szívemre a kő, mikor hull, egyre hull az eső.
Nem számít már, akármilyen a tél, s a szél, ha fúj, oly mindegy honnan ér.
De átkozottul nyomasztó az idő, mikor hull, egyre hull az eső.

Mint régi kép...

Több éve már...

124. A SZAVAK

A szavak furcsa teremtmények, ezt tudja jól minden gyerek,
Kicsúsznak a szájunkon, és fegyelmeztelenek.

Hiába bízunk rájuk nagyon fontos üzenetet,
Elrejtik az igazságot, és mást jelentenek.

Csak nézz rám, egy szót se szólj, én így is megértelek,
Ha van valami, ami nem hazudik, az leginkább a szemed. (2x)

A szavak néha szövetkeznek, hogy félrevezessenek,
Szépen hangzó mondatokban vonulnak ellened.
Félve kimondott félszavakból van aki ért, és van aki nem,
De elmondani nagyon nehéz, mit nem ért meg senki sem.

Csak nézz rám...

A gondolat, míg önmagába zárul, sajnos nincs jelen,
Szavak nélkül nem működik a mindenható értelem.
De a kimondott szavak sorsa néha furcsán alakul,
A lényeg sokszor bennünk marad kimondhatatlanul.

Csak nézz rám...

125. I LOVE YOU

D G D E⁷ A⁷
I love you, mikor felhős fent az ég. I love you, mikor felhőtlen és kék,
D G E⁷ D A⁷ hm G
I love you, mikor csillag fénye ég, ha hozzád indulok, fura kis dalt dúdolólok,
D A⁷ G D
S ez a dal csak arról szól, hogy I love you.

I love you, mikor zöldellnek a fák, I love you, mikor lombjuk hullatják,
I love you, mikor elszárad az ág, ha hozzád indulok, fura kis dalt dúdolólok,
S ez a dal csak arról szól, hogy I love you.
I love you, mikor virágzik a rét, I love you, mikor elveszti színét.
I love you, mikor hullik rá a jég, ha hozzád indulok, fura kis dalt dúdolólok,
S ez a dal csak arról szól, hogy I love you.

126. PAFF

Paff, a bűvös sárkány, ki senkitől se fél, álmország tengerpartján játékok közt él. (ott élt ő) (2x)

Volt egy játszó társa, úgy hívták, hogy Jani, jóbarátja madártollat hozott őneki.
A tengert együtt járták, repült a kis hajó, Paff hátára felült Jani, mert így utazni jó.
Sok király, és sok herceg, és mind a kalóznép
Köszöntek, ha jönni látták, mert tisztelték nevét, hiszen ő volt

Paff,...

Örökké él a sárkány, nem így a kisfiú, színes tollakkal nem játszik a felnőtt ifjú.
Egy szürke éjjel aztán Jani nem jött többé el, és Paff, a sárkány otthon maradt, bár várta a tenger.
Hét fejét búsan rázta, tizennégy szemmel sírt, és nem kelt többé útra aztán, így mondják a hírt.
Mert barát nélkül gyenge még a sárkány is, paff elbújt a barlangjába, s most híre, hamva sincs,
Pedig ő volt

Paff,...

127. ICI-PICI MESE

Egyszer volt, hol nem volt egy ici-pici házikó, ici-pici házikóban ici-pici ágyikó.
Ottan élt, éldegélt az ici-pici lencsi lány Ici-pici anyukával túl az óperencián.

Ici-pici lencsi lányka lencsi babát ringatott, anyuka is ezt csinálta, s boldogságban éltek ott.

Amikor este lett, az ici-pici lányka félt, ici-pici anyukája mondott egy mesét, hogy: (előlről újra)

S ha meg nem haltak, ma is élnek, ma sincs vége a mesének,
Ma sincs vége, sosincs vége, fuss el véle!

128. ÉDES ÉVEK

em D G am em C H⁷
Édes évek, hol vagytok ma már, hova tűnt ez az álomkép?
em D G am em D C H em
Elmúlt, vége, többé nem talál az idő, amikor gyerek voltam még.

A E A F C E
Miért tűnt el hirtelen, még néha úgy fáj nekem, fáj, mégsem sírok én.
Fis H⁷
Vissza úgysem hozza senki, menni kell, csak menni, menni.

Édes évek, hol vagytok ma már, komolyabb szerep vár rám, új világ.
Fények, árnyak, élet és halál, ez a sors, gyere, sors, igyunk pertut hát!

Miért tűnt el hirtelen,...

Édes évek, hol vagytok ma már, komolyabb szerep vár rám, új világ.
Fények, árnyak, élet és halál, ez a sors, gyere, sors, igyunk pertut hát!
Ez a sors, gyere, sors, igyunk pertut hát!

129. KÓCOS ÖRDÖGÖK

E A E A E A H
Kócos kis ördögök voltunk, naptól és kosztól sötét volt arcunk.
E A E A E H E
Nyáron csak mezítláb jártunk, barátom, tán még emlékszel rá.

A E H E
Egyszer egy lánynak orgonát vittünk, mert tetszett a lány nekünk,
A E H E
És mert a saját kertjében szedtük, csak átadtuk, s futottunk.

Kócos kis ördögök...

Nyolc éven át egy suliba jártunk, az utat jól ismertük,
És megtörtént mégis, hogy nem találtuk, s egy moziba tévedtünk.

Kócos kis ördögök...

Egyszer egy szürke egeret fogtunk, a szürke szín hatásos,
Mert minden lány, kinek kezébe adtuk, fehér lett, vagy piros.

Kócos kis ördögök...

Na, na, na...

130. AMIKOR ELMENTÉL TŐLEM

em A D...hm em A D
Amikor elmentél tőlem, majdnem meghaltam, nem tudtam enni, és forgolódtam ágyamban.
D7 G.....em A D
Később egy régi lány vigaszait hallgattam, amikor elmentél tőlem, majdnem meghaltam.

Amikor elmentél tőlem, majdnem meghaltam, s Mario Lanza régi lemezeit hallgattam.
És álomban újra összébújva tangót táncoltam veled, amikor elmentél tőlem, majdnem meghaltam.

D7 G H7 em C E7 am.....D.....H7(9b)
De az élet szép, s a lemezgyárat felhívtam, és emlékül neked ezt a dalt írtam:

Amikor elmentél tőlem, majdnem meghaltam, egy régi dalomtól meghatódtam titokban.
És egy héten át parkoltam a tilosban, amikor elmentél tőlem, majdnem meghaltam.

De az élet szép,...

Amikor elmentél tőlem, majdnem meghaltam, nagyokat ettem, és negyven szivart elszívtam.
Egyszer még ittam is, pedig soha nem bírtam, így amikor elmentél, tényleg majdnem meghaltam.

131. EGÉSZEN EGYSZERŰ DAL

em C em C
Ha megtenném, amit nem teszek, ha nem hinném, amit elhiszek,
G am em
Már többet tudnék az elhallgatott mondatokról.
Az életben annyi mindent nem értek, hogy egyre jobbnak érzem, amit megérték,
És szeretem azt, ami azt jelenti, amiről szól.

G am G am
Ebben a dalban van négy akkord, ebben a dalban van egy gitár,
G am G fism em
Ebben a dalban van néhány szó, és egy kicsit benne vagyok én.

Én szerettem azt, akit nem szabad, és vártam arra, ami elmaradt,
És hibáztam néha, akkor is, ha igazam volt.
De bevallom, nem lettem boldogabb, a elhittem érthetetlen dolgokat,
Az igazság közben mindig olyan egyszerűen szólt.

Ebben a dalban...

Ha megkérdezném, amit nem kérdezel, ha elmondhatnám, amit nem mondasz el,
Én szólnék arról, hogy mennyi mindent elhallgattunk még.
Hogy gyanakszom arra, ami homályos, és örülök annak, ami világos,
És merem szeretni azt, ami egyszerűen szép.

Ebben a dalban van négy akkord, ebben a dalban van egy gitár,
Ebben a dalban van egy pár barát, és egy kicsit benne vagyok én.

132. MI KÉNE MÉG?

E A
Néha, mikor nyomaszt már az elégedettség,
E H⁷ E
Sok fényes ötlet áraszt el, hogy mi is kéne még.
E E⁷ A
Sok használt szöveg kellene, mely kifordítható,
A E H⁷ E
És ráhúzható minden rosszra, hogy lássuk, milyen jó.

A.....H⁷.....E

Na...

Sok futballmeccs, meg vetélkedő nagyon kéne még,
Hogy legyen, amit önfeledten élvezhet a nép.
És néhány újabb sikerlista szintén kéne még.
Hogy megismerjünk minden egyes külön véleményt.

Na...

Egy hirdetés a reklámoknak, az is kéne még,
S egy újabb, mely az utóbbinak csinál hírverést.
Sok ösztönzés, hogy készüljön a jövő nemzedék,
És hozzá néhány jó tanács, mely a túlzásoktól véd.

Na...

Egy kémény kéne, egy nagyon magas, mely megfordítva áll,
Hol minden tervünk visszaszáll, mi régen elszállt már.
S ha ez is megvan, nem is tudom, mi is kéne még,
Nekem talán egy másik fej, mert az enyém tele van rég!

Na...

133. VOLT EGY TÁNC

C am C am
Hófehér hajó úszott a folyón, s összesimult a fiú, s a lány,
F G F C.....E⁷
Színes lampion fénylett az égen, mint a brosstú a mélykék ruhán.
am dm A⁷ dm
És a fedélzet zenével megtelt, szólt a ringató, lassú románc,
F C E⁷ am D⁷ F.....G.....D.....G
Aj, aj, aj, aj, volt egy tánc, volt egy tánc, ilyen szépet csak filmekben látsz...

És a vonatok indultak sorra, és a fiú az ablakban állt,
És a vagonban nevettek rajta a harcedzett vén katonák.
Hogyha férfi vagy, rejtse el a könnyed, mi lesz veled, ha csatában jársz,
Aj, aj, aj, aj, volt egy tánc, volt egy tánc, talán egyszer még lesz folytatás...

am

dm

am

Egy tánc, egy tánc, egy tánc, egy tánc, és a lángon, a halálon, füstön át

F⁰ C.....G

Úszik egy fehér hajó.

És a vonatok megjöttek sorra, néhány békeév nekünk is járt,

Aztán jött az a rettegett autó, és a ház előtt halkán megállt.

És a mama az ablaknál állva újra évekig apámra várt,

Aj, aj, aj, aj, volt egy tánc, volt egy tánc, talán egyszer még lesz folytatás...

És a brosstüből szénre már nem telt, és a harmadik tél is lejárt,

És egy hajnalon csöngettek hármat, és az apám az ajtóban állt.

Azt se bántuk, hogy nem volt már semmink, mindent elnyelt a nagy zálogház,

Aj, aj, aj, aj, volt egy tánc, volt egy tánc, talán mégiscsak lesz folytatás...

Egy tánc, egy tánc, egy tánc, egy tánc, és a börtönön, magányon, reményen át

Úszik egy fehér hajó.

De már szóltak a hírek, s az ágyuk, mondd, az életünk, miért lenne más,

És mindent két bőröndbe gyűrtünk, de már nem ment az elindulás.

Már csak csendesén nézik a tévét, ahol ragyog egy másik világ,

És ők nem kérik senkin se számon az elrabolt évek sorát.

Pedig semmiért vesztek el álmok, mint a zálogban hagyott ruhák,

Hm..., volt egy tánc, volt egy tánc, volt egy tánc, s néha elhitték, lesz folytatás...

134. ALTATÓ

G D G G⁷ C G⁰ G

Lehunnya kék szemét az ég, lehunnya sok szemét a ház,

D D⁷ G...F...E am D G

Dunna alatt alszik a rét, aludj el szépen, kis Balázs.

Lábára lehajtja fejét, alszik a bogár, a darázs,

Vele alszik a zümmögés - aludj el szépen, kis Balázs.

A villamos is aluszik, s míg szendereg a robogás,

Álmában csönget egy picit - aludj el szépen, kis Balázs.

Alszik a széken a kabát, szunnyadozik a szakadás,

máma már nem hasad tovább, aludj el szépen, kis Balázs.

Szundít a labda, meg a síp, az erdő, a kirándulás

A jó cukor is aluszik - aludj el szépen, kis Balázs.

C G⁰ G C

A távolságot, mint üveggolyót megkapod, óriás leszel,

G⁰ G F E am D G

Csak hunyd le kis szemed, aludj el szépen, kis Balázs.

Tüzoltó leszel, s katona, vadakat terelő juhász!

Látod, elalszik anyuka - aludj el szépen, kis Balázs.

135. ÁLLATKERTI ÚTMUTATÓ

D G A D

Megy a hajó, nézd a nyulat, Lepencéig rajta mulat.

De a dühös orángután kiszáll nyomban Horány után.

Apám, így szól a kis bálna, hadd mehessek el a bálba.

Nem mehetsz el fiam, Péter, nem vagy még egy kilométer.

A hód, arcán enyhe pírral csókolózik a tapírral.

Rossszalja a jegesmedve: nem vagytok még megesketve!

Szorgoskodnám, szól a hangya, ha a tücsök békén hagyna.
 De rázendít folyton, s újra, Táncolunk a rock and roll-ra.
 Miért cikáznak a kis fecskék? Hogy az eget kékre fessék.
 S ha mindenütt van már festék: kész a tavasz, jelenthessék.
 Édes párom, adj egy csókot, Kéri Pókné a zord Pókot.
 Elkapott a méreg sodra, nem szomjazom a csókodra.

Inkább egy jó korsó serre, készülök a válóperre.

136. CSAK EGY DAL

G D
 Hol jársz, fiú, és te hol jársz, leány, merre tévedtél el az úton?
 C G....D
 Itt állok én, senki nem jön felém, Csak egy dalt sodor hozzám a szél. (2x)

G C D G G C D G
 Messze fenn, a hegytetőn már a hajnal dereng, egymagam indulok, egymagam érkezem.
 C D G C D G
 Fentről talán majd megláthatom, hol vagyok, miért vagyok, és hová tartozom.

Hol jársz, fiú...

137. EGY LÁNY SÉTÁL A DOMBOLDALON

D D⁹ D D⁹ D D⁹ D A....A⁷.....A⁶.....A
 Fekszel a fűben és eljön a szél,
 Megérint téged, és halkan mesél.
 G D A hm
 Valóság nincs, te nem létezel,
 G E⁷ A⁷ D
 Az élet csak álom, ne ébredj fel.
 Eljön az óra, és szabad leszel,
 Megérted végül, hogy szeretni kell.

hm A⁷ D G D A⁷ D
 Egy lány sétál a domboldalon, és vár, téged vár. (2x)

Fekszel a fűben, és rád néz a nap, látja, hogy fáradt, és csalódott vagy.
 Elküldi hozzád az álom sugarát, s hallod a fűben a napfény dalát.
 Érted a virágok hívó szavát, letérdel hozzád az egész világ.

Egy lány sétál a domboldalon, és vár, téged vár. (2x)

Valóság nincs, te nem létezel, az élet csak álom, ne ébredj fel.
 Hallgasd a virágok hívó szavát, letérdel hozzád az egész világ.

Egy lány sétál a domboldalon, és vár, téged vár. (2x)

138. ITT A KÉT KEZEM

D D^{5#} D E
 Csillag fényét a naptól kapja, a Föld virágot ad a rétnék,
 A D G D
 A virág mézét a méhecske kapja, de mit adhatok én néked?

A folyó vizét a forrástól kapja, fiú anyjától az életet,
Az éj az égtől a csillagot kapja, de mit adhatok én néked?

D em A D em A
Arra gondolok, néked mit adhatok, minek örülnél, és örökké magadnál tarthatod?
D D^{5#} G D G A D
Itt a két kezem, ez van nekem, tudod jól, ezt adom, ez mindenem.

139. MICIMACKÓ

C em F G
Egy napon, mikor Micimackónak semmi dolga nem akadt,
C em F G
Eszébe jutott, hogy tenni kéne valami nagyon fontosat.
Am em F C
Elment tehát Malackához, hogy meglesse, mit csinál,
am F D⁷ G
De Malackánál éppen akkor senkit nem talált.

Így hát elindult hazafelé, miközben sűrűn hullt a hó,
Arra gondolt, hogy otthon talán akad egy kis ennivaló.
Hogy kimelegedjék, ugrándozott, és jó nagyokat lépett,
S a hidegre való tekintettel énekelni kezdett.

C F G C
Minél inkább havazik, annál inkább hull a hó.
C F G C
Minél inkább hull a hó, annál inkább havazik.
F C G C
Hull a hó és hózik, Micimackó fázik,
F C G C
Hull a hó és hózik, Micimackó fázik.

Ismert erdei körökben az az általános nézet,
Hogy Micimackó, mint minden medve, szereti a mézet.
És ez nem csak afféle szerény vélemény,
Hanem határozottan állítom, hogy tény, tény, tény.

Ezért, mikor hideg van, és sűrűn hull a fehér hó,
Kell, hogy legyen az almáriumban eltéve ennivaló.
Így aztán, ha télidőben Micimackó megéhezik,
Megkóstol egy csupor mézet, alaposan, fenékgig.

Minél inkább...

Micimackó a barátom, és gyakran elbeszélgetünk
Azokról a dolgokról, mit mind a ketten ismerünk.
És tanultunk egy verset is, és most már kívülről tudom,
Ha hideg van és hull a hó, én mindig ezt dúdolgatom.

Minél inkább...

140. AZ ÉSZ A FONTOS

G D⁷ G D A⁷ D
 Kétszer voltam kopasz életemben először, mikor megszülettem - igen,
 C G F E
 Másodszor is kopasz lettem, na de semmi baj,
 C D C D C D G
 Az ész a fontos, az ész a fontos, az ész a fontos, nem a haj.

Egy rendőr szólt, hogy így nem járhatok, hosszú hajjal nem világítok - igen,
 Hosszú hajam sötét folt, hát levágták hamar,
 Az ész a fontos, az ész a fontos, az ész a fontos, nem a haj.

H⁷ C G C G em A⁷ D
 Lehetek én akár krumplihámozó, a fő, hogy egy lány úgy szeressen, ahogy nekem jó.

Az emberek mind bámultak reám, gúnyolódtak: fiú ez, vagy lány? - igen,
 Megmutattam, és azóta senki nem zavar,
 Az ész a fontos, az ész a fontos, az ész a fontos, nem a haj.

Lehetek...

141. ÁTKOZOTT FÉLTÉKENYSÉG

D A E A D E A E
 Átkozott féltékenység, életemet tönkretennéd.
 em D G D em D G E
 //: Elvennéd a kedvesemet, megrontanád azt, ki szeret. ://

Átkozott kételkedés, elviselni jaj, de nehéz.
 //: Mégsem tudok megnyugodni, nem lehet egy lánynak hinni. ://

Átkozott gondolatok reám miért támadtatok?
 //: Bárcsak volna jég a szívem, nem lennék már védtelen. ://

142. ITT ÁLLOK EGYMAGAM

C A dm G C A dm G
 Ó, kedves nyári napfény, mondd el nekem, ha látod, merre jár most szerelmesem.
 C E F C F D B G
 Ó, kedves napsugár, nézd, itt állok egymagam, megfognám két kezét, de oly messze van.

Ó, kedves szél, ha látod, mondd néki el, mondd, hogy hű szerelmes mást érdemel.
 Ó, kedves szél, ha szólnál, hallgatna rád talán, küldd vissza őt nekem, küldd el hozzám!

143. KÉGLIDAL

„Sok kérdést már megoldottunk, nem volt soha ilyen jó dolgunk.
 Mégis az ember néha érzi, bosszantó, ha sehol egy kégli.”

A D
 Azt mondtuk, megértheted, keressünk egy jó kis helyet még ma
 E.....Dis D A
 Ahol a szomszéd elvisel, s nem szól ránk a házmester.

Így aztán otthonra leltünk, nagy család, mind együtt élünk már

Megosztjuk bárkivel, s nem szól ránk a házmester. A.....Gis.....G.....

Fis⁷ D A E A.....Gis.....G

A vadvirág felnő a ház falán, örül, hogy él - igen,

Fis⁷ D A E

Egy tábla lóg a házunk ajtaján, itt nem zavar senki sem.

A lányokkal jól megvagyunk, a konyhában rájuk hagyunk mindent,
És ha reggel mennek el, nem szól ránk a házmester.

A vadvirág...

144. SÁRIKA

C F C C D⁷ G

Sárika egy kicsikét butácska, de Sárikának a szíve kitárva.

C F C C G⁷ C

Gondoltam, hogy egyszer majd beférek, de Sárikának hiába beszélek.

Sárika egy kicsikét nehéz lány, de Sárikának a szeme szivárvány.

Mondtam neki nélküle nem élek, de Sárikának hiába beszélek.

G C F C

Mondjátok meg, mit tegyek, ez így tovább nem mehet,

F C D⁷ G

Én másra nézni nem tudok, és ő meg nem szeret.

Hát Sárika mondd, mért vagy te ilyen lány, mondok neked valamit, figyelj rám.

Megőrülök érted, hát nem érted? De Sárikának hiába beszélek.

Mondjátok...

Hát Sárika, mondd, mért vagy te kegyetlen? Ha máshoz jó vagy énhozzám miért nem?

Felakasztom magamat teérted, De Sárikának hiába beszélek.

Sárika a kötelet bogozza, kibontja és megköti hurokra.

Nyakam köré tekeri a kötelet, és ettől kezdve többé nem beszélek.

Happy end nincs? - De van!

Egy óra múlva Sárika az enyém lett, mert tudtam én, hogy nem hiába beszélek!

145. SÁRGA RÓZSA

D⁷ gm D⁷

Elszáradt a sárga rózsza, nem jött senki el, hogy kidobja

gm D⁷ gm D⁷ gm D⁷

Dana-dana-don, ki az ablakon. Dana-dana-don.

A⁷ H⁰ E⁷

Nem él már, nem is szép, halott rég

Dana-dana-don, látni akarom, Dana-dana-don.

Jaj, de rég volt már, hogy szépnek láttam, széltől óvtam én, úgy vigyáztam,

Dana-dana-don, kedveltem nagyon, danda-dana-don.

Elmúlt rég, nincs erőm, hogy kidobjam

Dana-dana-don, látni akarom, dana-dana-don.

D G E⁷ A
 Jóbarátom, tudod-e, hogy mért nem meri soha senki beismerni azt,
 Hogyha elmúlt az, amiben hittünk, az, ami oly szép volt, de vissza sose tér?

D cm D cm G_{is} D
 Azt hiszem, rájöttem már, igen gondolkozz el, nem nehéz, ó, nem.

Látod, elment ő, és itt a rózsá, szép emlékem sárga virága.
 Dana-dana-don, régi bánatom, dana-dana-don.
 Nem él már, nem is szép, halott rég
 Dana-dana-don, látni akarom, dana-dana-don.

Régen elszáradt a sárga rózsá, jönne már egy lány, hogy kidobja,
 Dana-dana-don, ki az ablakon, dana-dana-don.
 Bevallom, nincs erőm, hogy kidobjam.
 Dana-dana-don, látni akarom, dana-dana-don.

Jóbarátom...

146. AMIT NEM MONDHATTAM EL

Nos hát mégis nélküled múlik el az életem,
 Pedig a fontos dolgokat még nem mondhattam el.
 Szavaim fáradt nyilak, földre hulltak az útjukon,
 S amit még nem mondhattam el, már többé nem tudom.
 Igen, fáj minden szavam, tudom, én rontottam el,
 De csak egy dolog igaz, amit nem mondtam sosem.
 És most vad tüzekkel ég a hallgatáson túl,
 És örökre megmarad kimondhatatlanul.
 Nézd, a Föld forog tovább, és már nem bánt semmi sem,
 Csak egy szó, amit neked soha nem mondhattam el,
 Soha nem mondhattam el.

147. KERGESD EL A FELHŐT A HÁZAMRÓL

Ne sírj értünk, mama, emeld fel arcodat, felhős kicsit az ég, de azért nem tűnt el a nap.
 A fiúk az utcánkából még nem mentek el, ne sírj még, ne sírj értünk!
 Úgyszincs sok pénzed, ne gyászruhára költsd, a jós ez egyszer téved, bár azt mondják, hogy bölcs.
 A kísértetek éjszakája nincs még közel, ne sírj még, én se félek.

Kergesd el a felhőt a házamról, kergesd el a felhőt a házadról,
 A hegyek fölött tisztul már az ég! Meglehet, hogy álmok nélkül,
 Meglehet, hogy áldás nélkül, de holnap is élni fogunk még!

Kereslek, barátom, mennyire messze vagy, utad elveszítve kerülsz egyre távolabb.
 Ne hagyj el, mert egyre inkább szükségem van rád, fújd a dalt, kifulladásig!

Kergesd...

148. MARADJ VELEM

Amikor vége az utolsó dalnak is, az utolsó hang is szétfoszlott már.

Magányos tárgyak az elhagyott színpadon, fölborult székek, és konok homály.
Papírlapok, egy tépett plakát a lábunk alatt. Ki mondja meg, dalainkból mennyi maradt?

Maradj velem, segíts nekem, vigyél haza, fogd a kezem,
Szeress nagyon, fáradt vagyok, és nehéz a szívem...
Vigasztalj meg, s ha nem is hiszed, hogy szebb lesz a holnap,
Mondd, hogy lehet, mondd, hogy lehet, a nem is tudod, hogy hiszek neked.

Amikor vége az utolsó dalnak is, és a varázslat szétfoszlott már.
Mi lesz veled, egyedül hagy a zajos tömeg. sebzett vagy, és te sem tudod, hol a helyed.

Maradj velem...

149. A KŐFALAK LEOMLANAK

Fáradt vagyok, és te oly messze vagy, és már alig értem szavad.
Végigéltél, tudom, kemény dolgokat, és szíved mélyén súlyos csönd maradt.
De félek már, sosem érhetlek el, kőfalakba ütközik kezem!

Kőfalak állnak az emberek között, s a szó még nem tört rajtuk át.
Nincs társ a bajban, és nincs egymáshoz út, és áll a kőbezárt világ!
De elmúlnak egyszer a szörnyű éjszakák, és lelkünkben felenged a jég.

Fáradt vagyok, és te oly messze vagy, de indulok, indulj velem.
Mindenki jöjjön, ha én hívom el, ha hívom, hogy boldog legyen.
Az éjszakát végre felváltja a nap, és a kőfalak leomlanak!

Kőfalak állnak...

150. 16 TONNA

Az ember sárból kél és a sárba tér, a szegény ember nem más, csak izom, és vér,
Csak izom és vér és csontos kéz, és erős hát, és durva ész

16 tonnát raksz, és mennyi a bér? Egy nappal vénebb vagy a hiteledért.
Szent Péter, engem ne hívj, én nem mehetek, a lelkem a vállalatot illeti meg.

Mikor megszülettem, nem volt még napsugár, de csákányt a kézbe, és a bánya vár,
16 tonnát raktam, akár a gép, és a zord főnök így szólt: elég szép...

16 tonnát...

Mikor megszülettem, eső hullt a telepeken, küszködj és melózz lett a becenevem,
Mint kölykét az oroszlán, úgy nevelt a sors, és az asszony hallgat, mert a kezem gyors!

16 tonnát...

Aki jönni lát, jobb, ha félre lép, volt ki nem tűnt el, s már a csontja sem ép,
Az egyik öklöm vas, a másik acél, s ha nem talál el jobbról, akkor balról ér!

16 tonnát...

151. 34. DAL

A fism E A fism E
 Ne hagy el, ne dobj el, ne játssz el, fogadj el, ítéld el, de ne hagy el.
 hm D fism hm D E

Nincs múlt, nincs esély nélküled, nincs társ, nincs tét nélkülem.
 Ne hívd el, ne üzd el, s ne menj el, ne adj fel, ne adj el, s ne fuss el,
 Nincs hang, nincs hír nélkülem, nincs tér, nincs híd nélküled.

A fism D E
 Próbáltam már, s lelkembe mart: nincs másik part. A
 Próbáltam már, s bármerre csalt: nincs másik part. S ez visszatart.

Vigyázz rám, ha álmodnék rossz álmokat, vigyázz rám, ha lázadnék, hisz nem szabad,
 Van hely, hogy átölelj, ez jutott, mérd fel, s hidd el, ha nem tudod.

Próbáltam már, szívembe mart: nincs másik part.
 Próbáltam már, vonzásban tart, nincs másik part. s ez visszatart.

Ne hagy el, ne dobj el, ne játssz el, fogadj el, ítéld el, de ne hagy el.
 Nincs múlt, nincs esély nélküled, nincs társ, nincs tét nélkülem.

Próbáltam már, szívembe mart: nincs másik part.
 Próbáltam már, s bármerre csalt: nincs másik part.
 Próbáltam már, s lelkembe mart: nincs másik part.
 Próbáltam már, 34 dalt, de nincs másik part.

152. AZ ÜNNEP

dm gm A dm gm.....A
 A ritka percek selyemszalagját most együtt bontsuk fel
 dm gm A dm gm.....C
 A számlát úgysem veszíthetjük el, most mégis rejtjük el
 F B C
 S mint szelíd kéz a lázas gyermek forró homlokán,
 F B A
 S mint rossz álom, ha felriaszt, és odabújsz hozzám,
 dm gm A dm g.m.....A
 Olyan jó, jó, jó, de mondd, hány perc az ünnep?
 Dm gm A dm
 Ó, mondd, mondd, mondd, mondd, mondd, meddig tart?

A béke, nehogy végleg elfelejtsd, üzen, hogy létezik,
 Mondd, meglep-e, ha átnyújtom neked az ünnep perceit?
 Csak félrekapcsolt csengetés, ha drága hangot vársz,
 Vagy régi zsebben maradt pénz, mit szűk napon találsz
 Ó, mondd, mondd, mondd, mondd, mondd, mit ér az ünnep?
 Ó, mondd, mondd, mondd, mondd, mondd, meddig tart?

153. HADD LEGYEN

E fism E cism gism cism
 Volt már csend, ólommal írott rend,
 gism Dis⁷ gism D⁰ fism Cis⁷ fism
 S utána volt már fény, s könnyezettél, úgy, mint én.
 H⁷ E fism E

Nem érdekel, kié leszel, mi lesz velem, de az utolsó tánc még jár nekem.

155. NEM LEHET BOLDOGSÁGOT VENNI

Ha pénzed van, annyi mindent megvehetsz, autót, és egy szép lakást,
De igaz értéket szívedben keress, sose nézd a csillogást.

Nem lehet boldogságot venni, a szegény néha gazdagabb,
Amiről azt hitted, hogy szép lesz, csak egy múltó pillanat. (2x)

A végtelen soha nem lehet tiéd, hiába is hajszoznád,
Van mindened, de csak voltak álmaid, én már sosem várok rád.

Nem lehet...

156. VALAKI ÁTTÁNCOLT AZ ÉLETEMEN

Valaki áttáncolt az életemen, mi az, mit elmondhatnék róla?
Gyűlölni kéne őt, de mégse teszem, emlékezem inkább a jóra.

Csókjával érkezett a nyár, a földre perdült napsugár,
Sok, ég felé törő nagy álmom, és többé nem találok már.

Valaki áttáncolt az életemen, pedig sok mindent tettem érte,
Van láthatatlan könny a két szememen, és mégis azt mondom, megérte.

Csókjával...

157. ÚGY SZERETNÉM MEGHÁLÁLNI

//: Úgy szeretném meghálálni, két kezemmel megszolgálni

Azt, hogy felnevelt, dédelgetett erő felett.

Úgy szeretném meghálálni, vagy legalább megpróbálni,

Mind, mind azt a jót, mit értem tett az én anyám.

Légy ezentúl mindig boldog, míg én élek nincs több gondod,

Én vigyázok rád már ezután. ://

Úgy szeretném meghálálni, vagy legalább megpróbálni,

Mind, mind azt a jót, mit értem tett az én anyám.

158. KI TUDJA, HOL VAN

Éjjeleken, rideg éjjeleken néha hirtelen átfut a vágy

Odasuhan ahol álmaiban annyi embernek szűkös az ágy.

Nosztalgiát, igen, nosztalgiát hord a városban szerte a szél,

Hol lehet ő, vajon hol lehet ő, vajon hol van az ifjúkor, hol van a legelső éj?

Bárhol is él, jót vagy rosszat remél, minden embernek fontos a múlt

Játssza a dalt, amit tán nem akart, mert a sorsa épp úgy alakult.

Nosztalgiát...

Ki tudja, hol van az az álmodás, mikor egy tangó volt a vallomás,

Merre jár, vajon merre jár?

159. HA VOLNA KÉT ÉLETEM

Melletted minden reggel vidáman ébredek fel, s könnyűnek érzem mindenem.
De néha egy hang a szívemben új utakra szólít engem, talán nem érted meg sohasem, hogy
Nem tudom, mit tegyek, nem tudom, hogy legyen, miért is nem lehetek egyszerre két helyen,
Ó, Istenem, miért nincs két életem?

Mennyivel könnyebb volna, hogyha két életem volna, egyet örökre odaadnék neked.
A másik szabad lenne, s mindennap szárnyra kelne, s mindenkit szeretne, akit lehet.
Ó, ha volna két életem, tudnám, amit ma nem, bár volna két életem, hinnék mindenkiben,
Ó, Istenem, miért nincs két életem?

Hogyha két életem volna, az egyik gyengéd volna, magadhoz láncolhatnád,
De a másik örök volna, s ha a világ elpusztulna, akkor is tovább lobogna.
Ó, ha volna két életem, nem fájna semmi sem, bár volna két életem, nevetnék mindenem,
Ó, Istenem, miért nincs két életem?

Úgy fáj, hogy nincs két életem...

160. BÚCSÚZIK A NYÁR

Amikor azt mondtad, hogy vége, azt hittem, tréfáltál csupán,
Még együtt mentünk ki a rétre, és miénk volt a délután.
Amikor elhagytak az álmok, még mindig reménykedtem én,
De most az ablakomnál állok, s köröttem elfogyott a fény.

Odakint búcsúzik a nyár, rőt levél remeg a fán,
Sietve búcsúzik a nyár, por szítál lépte nyomán,
Szeptember söpör már a tereken, sírnak az őszi kertek,
Közöttünk szalad még a szerelem, kifakult álmod kerget.

Én őrzöm, egyedül csak én emlékémet még a régi nyárnak,
Nézem a vihar tépte fákat, szemembe könnyet csal a szél.
És közben búcsúzik a nyár, rőt levél remeg a fán,
Magamtól kérdezem csak már: mi jöhet ezután?

161. GONZALES

Texasi fickó Spedy Gonzales, igazi vadnyugati hős,
És róla szállóige már ez: hat bika nincs olyan erős!
Más ott már nem lehet a győztes, ha indul ő a rodeón,
Mindenki ráfogad és rátesz, nevétől zúg a stadion:

Spedy Gonzales, most szorítsd, hó, spedy Gonzalest nem dobja le a vad ló!

És persze mestere a coltnak, egy legyet röptibe' lelő,
Texasban minden italboltnak népszerű törzsvendége ő.
Mellkasa teletetoválva, jele, hogy szeretik a nők,
De néki az lesz csak a párja, ki egyszer majd betöri őt.

Spedy Gonzales,...

162. ELSÖPRI A SZÉL

Elsőpri a szél, ha kell, ha nem, a falevelet, elfelejtem én, ha kell, ha nem, a te nevedet,
 Kihalt a régi út, a megszokott helyen, többé sosem találkozol velem.
 Elsőpri a szél, ha kell, ha nem, a falevelet, másnak adom át, ha kell, ha nem, a szerepemet,
 Az idő söpörje el majd az emlékedet, ahogyan elfújja ha kell, ha nem, a szél a falevelet.

163. ELIZABETH

Buta lány vagy, Elizabeth, de szép a hajad, a nyakamról majd ledörzsölöm, ó, a rúzsodat,
 A beszéd nem a te asztalod, de a csípőd bomba jó,
 Nem is tudom, most mit tegyek, ilyenkor mi való?
 Ha velem alszol, Elizabeth, ó, az mámorító, de másnap reggel egy ostoba nő, ó, elszomorító,
 Az egyik felem feléd húz, a másik hazafelé, Elizabeth, te kacér nő, ez a helyzet nagyon izé!

Az a baj, hogy a nők vagy csúnyák, vagy szépek, és buták.
 De ha szépek és okosak is egyben, nem állnak szóba velem.
 Ki érti ezt, kiérti ezt, én nem!

Fura lány ez az Elizabeth, ó, most hova megy el? Az a srác pedig hova nyúlkál, ó, a kezeivel?
 Gyere vissza, Elizabeth, az egész csak tréfa volt, nélküled én már nem vagyok se élő, se holt.

Az a baj...

164. ISKOLATÁSKA

Egyik hétfő délelőtt Peti áll a ház előtt, melyik útra lép, komoly most a tét.
 Peti áll a ház előtt, szíve jobbra húzza őt, balra van az iskola, esze súgja, menj oda.

De nehéz az iskolatáska ilyen szép napos délelőtt,
 Peti áll a válaszra várva, s senki nincs, ki megszánja őt.

Arra ment egy kisleány, Peti sosem látta tán az eszem helyett jobb, ha a szív vezet.
 Felcsillant a két szeme, inkább tartok övele, elindult a lány után, bármi lesz is ezután.

De nehéz...
 És elindult fürgén a lába, ballagott a kislány mögött.

Ó, de szörnyű pillanat, rászedtetted jól magad, épp ott állnak ők az iskola előtt.
 Ez a nap már tönkrement, a kislány iskolába ment, hát most mit tegyek, én is felmegyek.

//: Könnyebb már az iskolatáska, lehet szép napos délelőtt,
 Együtt járnak most iskolába, s Peti mindig megvárja őt. ://

165. KIS VIRÁG

D G D G D
 Nyílik már a rozmaring, a konkoly, szarkaláb,
 D⁴ G D
 Mire vársz még, ó..ó, mondd, kis virág?
 Miért nincsen melletted senki évek óta már,

Kire vársz még, ó, mondd, kis virág?

Erdő mélyén megszólalt egy árva kis madár
Mire vársz még, ó, mondd, kis virág?
Azt mondják, ha hívnálak, te eljönnél hozzám.
Kire vársz még, ó, mondd, kis virág?

^A Á..., ^D kis virág, kis virág.

^C Elviszlek - nem - gyere - nem - velem - nem - most

^E Elviszlek - nem - gyere - nem - velem - nem - most

^A Elviszlek - nem - gyere - nem - velem - nem - most

^C Élhetnénk - nem - veled minden nap - nem - veled

^A Válassz hát - nem - ^E válassz - nem - ^H nehéz ez így ^{E.....A}

Kevés a szó, nekem az kell, ki igazán szeret.

Országúton fényes nappal eltévedt egy lány,
Mire vársz még, ó, mondd, kis virág?
Meváltozna minden, hogyha hallgatnál reám.
Kire vársz még, ó, mondd, kis virág?
Á..., kis virág, kis virág.

Elviszlek...

166. DIÓBÉL BÁCSI

Ki lakik a dióhéjban, - ki lakik a dióhéjban
Ki lakik a dióhéjban, - ki lakik a dióhéjban
Nem lakhat ott bárki, csak dióbél bácsi.

Ha rácsapsz a dióhéjra - ha rácsapsz a dióhéjra,
Kinyílik a csontkapuja - kinyílik a csontkapuja,
És cammogva előmászik - és cammogva előmászik
Vén dióbél bácsi, csak szádat tátsd ki... Hamm!!!

167. UTCA, UTCA

Utca, utca, bánat utca, utca, utca, bánat utca bánat kővel van kirakva
Azt is tudom, hogy ki rakta, azt is tudom, hogy ki rakta, hogy én járjak sírva rajta.
Ne járj sírva, járj kedvedre, ne járj sírva, járj kedvedre, tőlem mehetsz akármerre.
Akkor jussak az eszedbe, akkor jussak az eszedbe, mikor kenyér lesz kezvedbe

168. ZSÍROSKENYÉR

Nagy hajókkal jöttünk át a ködös vizű tengeren,
Azt hittük, a zsíroskenyér magától is megterem.
Olé, olé héjja, olé, olé héjja,
Olé, olé olé, olé olé, olé héjja.

Nagy hajókkal jöttünk át, mert elfogyott a kenyérünk,
Dolgozhattunk másoknak, míg kérges lett a tenyerünk.
Olé...

Kérges tenyér, ha odacsap, a mennybolt is leszakad,
Ha leszakad, úgy is marad, lerázzuk a láncokat.
Olé...

Akkor lesz majd jó világ, ha érig ér a szarkaláb,
És az utcán sündisznócska riszálja a popsiját.
Olé...

169. A BÖRTÖN ABLAKÁBA

A börtön ablakába soha nem süt be a nap,
Az évek tovaszállnak, mint egy múltó pillanat.
Ragyogón süt a nap, és szikrázik a fény,
Csak a szívem szomorú, ha rád gondolok én,
Szeretlek, dam-daram-dadam...

Egy késő üzenet, egy elkésett levél,
Amelyben üzened, hogy nem vagy már enyém,
Ragyogón...

A rács mögött az élet oly lassan múlik el,
Egy csavargó dalától én néha könnyezem,
Ragyogón...

170. HAJNALI ÉNEK

Elkártyáztam a gyenge szívem, suhogasd le a szoknyád, hajnal
Pálinkát lehelek rád szelíden, megháglak nehezen, halkán.
Jöjj, Oroszország, vodka világa, nevetés nékem az élet,
Pincefehérek a volgai fák, és tejszínű szűz ez az élet.

Lebukik fejem és úgy zokogok, haloványul bennem a bánat,
Veretik körülöttem az ősi dobot, szaladok, hajnal, teutánad.

Ez a csont-pufogás, ez a hanti zene hitemet hirdeti híven,
Katatón-bálvány légy fekete, hiszen elkártyáztam a szívem.

Lebukik fejem...

171. ÁRVA FIÚ

Volt egy fiú, árva fiú, nem szerette senki, úgy érezte, el szeretne, el szeretne menni.

Árva fiú, jöjj vissza, hová sietsz, mondd, hová, jöjj, valaki hív, valaki vár
Állj meg fiú, jöjj vissza, célhoz nem érsz így soha, jöjj, valaki hív, valaki vár

Sűrű, sötét erdő ölén rátalált az álom, vitte, vitte messzi útra pillekönnyű szárnyon.

Árva fiú...

Volt egy fiú, árva fiú, nem szerette senki, úgy érezte, el szeretne menni.
Volt egy fiú, árva fiú, róla nincs hír semmi, nem jött vissza soha többé, nem kereste senki.

172. NE FÉLJ SEMMIT

Ahogy mentél ma az utcán, láttam, hogy valami bánt.
Hidd el, néked ez nem áll jól, hisz nem szép egy szomorú lány.
Mindig mondtam, hogy hallgass rám, ez néhányszor bevált,
Ha valami baj van, én várok rád, az ajtómon nyitva áll!

Nem félj semmit, ne félj semmit, ne félj, míg engem látsz,
Ne félj semmit, hisz tudod jól, hogy mindig megtalálsz.
Ne félj semmit, ha bármi fáj, ez nem tarthat soká.
Elmúlik a bánat, már messze jár, csak ölelj gyorsan át.

Nem félj semmit, ne félj semmit, nézz ide nevetve,
Ne félj semmit, ha rossz a kedved, nézz jól a szemembe.
Ne félj semmit, mert ettől aztán elrepül, mi fáj,
Maradj itt nálam, itt jó nagyon, és oltsd el a lámpát.

173. VALLOMÁS

Vallomás, egyszerű vallomás, kell-e más, nem tudom, most vagyunk félúton.

Kevés emlék, kevés gyönyör, mégis fényben tündököl.
Szinte álmaimból érkezel, többé nem engedlek téged el, jó veled.

Vallomás, félúton, mennyit ér, nem tudom. Egyszerű vallomás, csak te vagy, senki más.

Kevés emlék...

174. HOL JÁR AZ ESZEM?

Hol jár az eszem, csak a csengőt figyelem, nem jó egyedül, pedig várnék szívesen.
Várnék, hogyha ő is érzi és ugyanúgy vár, hol jár az eszem, mindig csak nála jár.

Elmúlt egy nap már, s nem láttam őt, úgy hajtánám rohanón az időt.

Hol jár az eszem, csak a csengőt figyelem, érzem szívemen, hogy ez majdnem szerelem
Kedves szóra nem vágytam még így soha talán, hol jár az eszem, mindig csak nála jár.

Elmúlt...

Hol jár az eszem, mindig csak nála jár.

175. KÖVEK A VÍZPARTON

Jöttél, ki tudja, honnan és merről, egyszer feltűntél utamon.
A sors, mint a víz sodort hozzád, találkoztunk, mint kövek a vízparton.

Jöttél, ki tudja, honnan és merről, most már velem élj, akarom,
Többé nem vehet el senki tőlem, nem válunk el, mint kövek a vízparton.

Nem jöhet soha más, nem érhet csalódás. Te vagy az, aki kell, aki kell énnekem. Maradj velem.

Jöttél,...

176. GONDOLJ RÁM

Mikor pillékönnyű szárnyon az álom jön feléd, mikor a mindennapok gondját úgy elfelejtenéd,
Mikor közel jár az éjfél, de te mégsem alszol el, gondolj rám, gondolj rám.
Mikor meleg a nyári napfény és lágyan átölel, mikor a csillagok ezüst színét felhő nem takarja el,
Mikor képzeletben újra egy régi úton jársz gondolj rám, gondolj rám.

Mikor a kedved elrontotta egy félreértett szó,
Mikor némán ülsz a csendben, pedig beszélni volna jó,
Mikor nem vigasztal senki, mert egyedül maradtál,
Gondolj rám, gondolj rám.

Mikor összevesztél azzal, kit sohasem bántottál, mikor tréfát üztek abból, mit komolyan akartál,
Mikor elfárad a szíved, és minden oly sötét, gondolj rám, gondolj rám.

Mikor a kedved...

Mikor nem vigasztal senki, mert egyedül maradtál,
Mikor nem vigasztal senki, mert egyedül maradtál,
Mikor nem vigasztal senki, mert egyedül maradtál,
Gondolj rám, gondolj rám.

177. FÖLDVÁR FELÉ TÉVÚTON

Ott állt csak ő, az út jobb oldalán, az árokpartról úgy bámult le rám
A nyárfa mellett csak állt várakozón, Földvár felé, tévúton.
Az őszi napfény bágyadtan virult, ahogy meglátott, nyomban felvidult.
Oly ismerős volt, hogy láttam már talán, széles volt, mint az óceán.
Leszólítottam, bár nehéz volt szívem, Földvár felé, ha eljön, elhiszem.
Nem válaszolt, csak bámult rám tovább, mint egy süket porkoláb.
Vártam egy órát, és még néhány napot, miközben lábam az aszfalthoz fagyott.
Míg aztán újból hozzászóltam én, de értelem, az nem látszott szemén.
Nem kértem többször, türelmem elfogyott, s váratlanul még jól meg is rúgott,
Így hát a végén rádöbbsztem én, hogy nem volt ő más, mint egy szép tehén,
Ki ott legelt a Földvár szérűjén!

178. ANYÁM, VIGASZTALJ ENGEM

Legszebb éveimben, míg gyermek voltam én, azt hittem, hogy mindig kék az ég.
Anyám minden éjjel megfogta kezem, és az életről mesélt.
Lassanként felnőttem, és más ember lettem, eltévedt az égen a csillagom.
Elzárták a napot súlyos ködök mögé, fáj, és bánt minden nagyon.
Anyám, anyám, ébredj, és vigasztalj engem oltsd el a tüzet égő lelkemben
Anyám, anyám, ébredj, és vigyél magaddal, kérlek, vigyél magaddal...
Befalazott engem a sűrű, sűrű csönd könnyek közé rejtem arcomat,

Anyám lenn a földben földdé változott, így talán boldogabb.
 Elzárták a napot súlyos ködök mögé, eltévedt az égen csillagom
 Eltemetve élek, és félek mindenkitől, fáj, és bánt minden nagyon.
 Anyám, anyám,...

179. ELJÖTT MÁR AZ ÉJFÉL

A D A D A E A D A E
 Eljött már az éjfél, eljött már az éjfél, mindenkinek jó éjszakát!
 A D A D A E A D E A
 Eljött már az éjfél, eljött már az éjfél, mindenkinek jó éjszakát!

A H⁷ E A H⁷ E D A E A D A E
 A város alszik már, az áruház bezár, a tér, az út elcsendesül, a villamos leáll.
 Jöjj hozzám közel, az éjfél átölel, tőlem most a nagyvilág nem választhat el.

Eljött...

Ez jó nagyon nekem, mondd te is: igen, örökké egy szerelemben élhetnél velem.
 Még most itt vagyok, a hangom hallhatod, de várnak rám és várnak rád kegyetlen nappalok.

Elmúlt már...

D A E A D A E
 Örökké a szerelemben, mondd te is: igen

Elmúlt már...

180. KÉRDÉS

Kérdeztem az éjszakai csendtől, kérdeztem, de néma volt
 És a száz alakban vizatérő kérdés: mit akarok, mit akarok tőled én?
 Faggattam a bíbor fényű hajnalt, faggattam, de hallgatott
 És a száz alakban vizatérő kérdés: mit keresek, mit keresek nálad én

Égő nap, tőle tán most megtudom majd: miért tart még ez a fájó, édes, furcsa játék
 Mert nem szabad, mert nem lehet ezt félbehagyni már nem tudom se eldobni, sem megtagadni.

Kérdeztem a bíborszínű alkonyt faggattam, de nem beszél
 És a száz alakban vizatérő kérdés: miért szeretlek, miért szeretlek mégis én?

181. VÁLASZ

Kérdezted a hajnalt, úgy vártad válaszát, nem felelt az ég, sem a nap, sem a föld, sem a fák.
 Láttalak a réten búsan egymagad, de nem mondtad te nekem, miért sírsz egyedül sokat.

Miért fordulsz máshoz, ki úgy szenvedett segíték én, ha kell, neked.
 Elmondom neked a föld, s a nap helyett segít a szó, hogy szeretet.

Lépj közel most hozzám, bátran ülj mellém elmondom tenéked, milyen rég szeretlek én.

182. SZÉP NYÁRI NAP

Szép nyári nap, foltos farmerek az út mentén,
 Szép nyári nap, sokan vándorolnak úgy, mint én.
 Szép nyári nap, minket nem zavar a forróság,
 Szép nyári nap, néhány óra csak a távolság.

Szombat délelőtt a csizmám felhúzom, ha szikrázik a nyári ég,
 A sűrű város porát lassan elhagyom, és indulok, indulok feléd.

Szép nyári nap...

Hétfőn újrakezdem átlagéletem, és azt teszem, mit tenni kell,
 De hétfőgén nem tarthat vissza semmi sem, hát indulok, indulnom kell

Szép nyári nap...

183. FIVÉREM NAP...

Fivérem Nap, és nővérem, Hold, oly ritkán látlak, és hallom hangotok.
 Nyomaszt a sok gyötrelem és gond fivérem, Szél, és nővérem, Lég,
 Nyisd ki szemem, hogy lássam, ami szép.
 Körülölel a ragyogás, dicsfény, mert Isten műve minden földi lény.
 Érzem jóságát, és szívem újra él, fivérem Nap, és nővérem, Hold,
 Most végre látok és hallom hangotok, és megölelném az egész világot.

184. JUHÁSZ

A juhásznak jól van dolga, egyik dombról a másikra
 //: Terelgeti nyáját, fújja furulyáját, bú nélkül éli világát. ://
 Ha megunta furulyáját, előveszi a dudáját,
 //: Belefújja búját a birka bőrébe, szélnek ereszti belőle ://

185. SZÓMIDÓ

??????????????????

186. ÉBREDÉS

Én a fény vagyok, és az új, és a végtelen égi út,
 És a hangok tengere, és az ébredés kezdete.

Nézd az ébredőt, visszatér, ringó csónakán partot ér,
 ??????????????????

Könnyű pókfonál, mely szóhet álmokat,
 De most egy kis mozdulat, és kész, vége, elszakadt.

187. ELMEGYEK

Én elmegyek, szól a kisgyerek, neked elmondom, másnak senkinek,
 Majd addig megyek, míg lesz egy kis sziget, majd írok neked.
 Én elmegyek, itt az emberek ahogy néznek rám, érzem, hidegek,
 Hát addig megyek, míg lesz egy kis sziget, majd írok neked.

Nem szóltam, neki nem mondtam, nincsenek szigetek,
Csak azt mondtam, fiú ég veled, várom a levelet!

1. vs, refr.

188. RISING SUN

There is a house in New Orleans, it called the Rising Sun
And it's been the ruin of many poor boys, and Godd, I'm know, I'm one.
My mother was a thailor seewed my new blue jeans,
My father was a gambling man down, in New Orleans.
And the only thig a gabler needs a suitcase and a trunk,
And the only time he satisfied is when he's all a drunk
Mother, tell your children not to do, what I've done,
Spend your life in sin and mistery in the house of Rising Sun
Now, one foot on the platform, the other foot on the train,
I'm going back to New Orleans to wear that ball and chain.

There is...

189. BÓBITA

Bóbita, bóbita táncol, körben az angyalok ülnek,
Békahadak fuvoláznak, sáskahadak hegedülnek.

Bóbita, bóbita épít, hajnali ködfal a vára,
Termeiben sok a vendég: törpe király fia, lánya.

Bóbita, bóbita játszik, szárnyat igéz a malacra,
Ráül, ígér neki csókot, röpteti, és kikacagja.

Bóbita, bóbita álmos, elpihen őszi levélen,
Két csiga őrzi az álmát, szunnyad az ág sűrűjében.

190. ZÖLD ERDŐBEN...

Zöld erdőben, zöld mezőben sétál egy madár,
Kék a lába, zöld a szárnya, jaj, be gyöngyen jár.

Híva engem útitársnak, el is megyek én,
Nincs Erdélyben olyan leány, ki megtartson már.

Jaj, ha elmész, megyek én is.
Hogyne szánnám galambomat hívségiért is,
Mikor immár halálfia, rám nevet mégis.

191. KÉK TÚZESŐ

A kék tűzeső nem esik, nem tudom a „szövegít”???????????

192. REJTELMEK

Rejtelmek, ha zengenek, őrt állok, mint mesékbe'
Bebújtattál engemet talpig nehéz hűségbe.

Don, don...

Szól a szellő, szól a víz, elpirulsz, ha megérted,
Szól a szem, és szól a szív, folyamodnak teérted.

Don, don...

Én is írom énekem, ha már szeretlek téged,
Tedd könnyűvé énekem ezt a nehéz hűséget.

Don, don...

193. AZÉRT VANNAK A JÓBARÁTOK

????????????????????????????

194. KÉKSZÍNŰ VIRÁG

Soha semmire nincs időd, olyan gyorsan jár a nap,
Én is nagyon ritkán látom a barátaimat.

Kinn az utcán mennyi ember, szinte alig férnek el,
Egyszer találkozunk kéne, hát holnap gyertek el.

Csak egy kékszínű virág, ennyi a jelünk,
Aki jön, mind barátunk, és boldog lesz velünk.
Csak egy kékszínű virág, mit a kezében hozol,
Csak egy kékszínű virág, és hozzánk tartozol.

A városszéli réten fényes, nagy tüzet rakunk,
Beszélgetünk erről-arról, vagy jókat hallgatunk,
Lombok alatt száll az ének, fejünk felett az est leszáll,
Mosolyunkat tovább viszi mind-mind, aki arra jár.

Csak egy...

Minket nem érdekel hajsza, vagy az emberek kora,
Nekünk egy dolog a fontos, a barátok szava.
Nefelejcs, vagy búzavirág minden földön megterem,
Hozzátok a virágokat, de mindegyik kék legyen.

Csak egy...

195. KELL, HOGY VÁRJ

Szememben könnyek, haragszol rám, hogy el kell menjek, nem az én hibám,
Kell, hogy várj, várj is meg, ne félj újra visszajövk,
De addig írd, gyakran írd, így szerezz egy kis örömet nekem.
Kiszáradt torkom, és ég a szám, utolsó csókod, gondoldj majd rám,
Kell, hogy...

Ne vess, hisz így szeretlek, vidámnak, és kedvesnek lássalak, ha nem leszel velem, ú....
Nehéz most messze menni, de könnyebb elviselni, ha rád majd így emlékezem.

Titokban sírhatsz egy kicsit még, na jól van, most már ennyi elég,
Kell, hogy...

Ne vess...

196. GONDOLSZ-E MAJD RÁM?

Nem lehet még itt a búcsúzás, csak te voltál nekem, senki más,
Elvitted álmodat, még látom arcodat, mindig kísért egy fájó gondolat:

Gondolsz-e majd rám, ha elmúlt az éjjel,
S minden álmodat a hajnal tép széjjel,
Hazudd, hogy fáj, hogy most is fáj a búcsúzás,
S nem szerettél így még senki mást.

Gondolsz-e majd rám, ha más csókját kéred, s nem ölel már át a két karom téged,
Hazudd, hogy vársz, örökké vársz, csak engem vársz, s hogy nem szerettél így még senki mást!

197. TALPRA, MAGYAR!

Talpra magyar, hí a haza, itt az idő, most, vagy soha!
Rabok legyünk, vagy szabadok: ez a kérdés, válaszatok.
A magyarok istenére esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!

Rabok voltunk mostanáig, kárhozottak ősapáink,
Kik szabadon éltek, haltak, szolgaföldben nem nyughatnak.
A magyarok...

Fényesebb a láncnál a kard, jobban ékesíti a kart.
És mi mégis láncot hordunk? Ide veled, régi kardunk!
A magyarok...

Sehonnai bitang ember, ki hogyha kell, halni nem mer,
Kinek drágább rongy élete, mint a haza becsülete.
A magyarok...

Hol sírjaink domborulnak, unokáink leborulnak,
És áldott imádság mellett mondják el szent neveinket.
A magyarok...

198. TAVASZI SZÉL

Tavaszi szél vizet áraszt, virágom, virágom.
Minden madár társat választ, virágom, virágom.
Hát én immár kit válasszak, virágom, virágom,
Te engemet, én tégedet, virágom, virágom.

Zöld pántlika, könnyű gúnya, virágom, virágom.

Mert azt a szél könnyen fújja, virágom, virágom.
De a hűség nehéz gúnya, virágom, virágom.
Mert azt a bú nyomdogálja, virágom, virágom.

199. ADD A KEZED

C⁷ C C⁷ C C⁷ C
Hej, hej, várj egy kicsit, így nem búcsúzhatsz tőlem, szomorú lenne, hogyha nem értenéd,
C⁷ C
Így nem búcsúzhatsz tőlem.

C F⁷ B⁷ C
//: Kislány, add a kezed, jó erősen fogjad, el ne engedd. ://

Hej, hej, jól tudod, hogy miért szeretlek téged, akarom, akarom, akarom azt, hogy érezd,
Hogy miért szeretlek téged.

//: Kislány, add a kezed, jó erősen fogjad, el ne engedd. ://

200. MISZTER ALKOHOL

am C G C E⁷ am dm⁷ (H⁷) E⁷
Ó, miszter alkohol, hát itt vagy már megint, hisz érhetően megmondtam, már köztünk semmi
nincs!

Am C G C E⁷ am dm⁷ E⁷ am
Nekem már ne ígérd, hogy megváltozol, bánatomra, szép fiú, ismerlek már jól.

C G C G C G C E⁷
Mert néha jó veled, ezt nem tagadhatom, de addig-addig hízelegsz, míg nem tudom, hogy mit
teszek.

Am C G C E⁷ am dm⁷ E⁷ am
Ó, miszter alkohol, neked hinni nem tudok, csak néha-néha lesz az úgy, hogy rád gondolok.

Ó, miszter alkohol, emlékszel arra még, karjaidban tartottál, és mégsem szeretted.

Rossz útra vezetted az életem, édes csókkal lezártad mind a két szemem.

Ó, nagyon szerettelek, és hallgattam reád, minden meséd elhittem, és mit tettél velem!

Ó, miszter alkohol, a bajban elhagytál, s rájöttem, szépfiú, mennyit hazudtál.

am G C E⁷ am
Ó, miszter alkohol, mindig hazudtál!

201. TE IS TUDOD

A D A Amaj⁷ A⁷ dm A
Esik eső, szakad, szakad, szeretnélek, de nem szabad.

A⁷ Fis⁷ dm Amaj⁷ A⁷ Amaj⁷ dm⁶ A⁷
Te is tudod, tudom én is, nézzük egymást mégis, mégis.

Törvény, szokás, szabott szabály, ajtó, asztal ház a határ
Te is tudod, tudom én is, várjuk egymást mégis, mégis.

Beborul és kinyíl az ég, minden éjjel megyek eléd.

Te is tudod, tudom én is, messze vagyunk mégis, mégis.

202. NEKED ÍROM A DALT

Hé, te, aki az utcán újságot árulsz, és ötkor kelsz, zötyögsz villamoson,
Éjjel tanulsz, s fáj a szemed, s a fáradságtól a könnyed kicsordul,
Adj egy percet nekem az életedből!

Hé, te, aki nappal dolgozat végzed, géped vezeted, s hajtod magad,
S embert gyógyítasz, s gyereket tanítasz, s este fáradtan várod az álmodat,
Te is adj egy percet nekem az életedből!

Vártam rá, hogy elmondjam, hogy elénekeljem, hogy tudd, hogy érezd, hogy elhidd nekem,
Hogy neked szól a gitár, neked zörög a dob, neked gyúlnak a fények, és
Csak neked írom a dalt, neked énekelek, neked írom a dalt, neked énekelek, ó.....

Asszony, te, aki életet adtál kezembe, hogy neked is írjon egy dalt,
Most ülj le szépen, tedd öledbe kezed, hűnyd le a szemed, és csendben figyelj rám
Te is adj egy percet nekem az életedből!

Vártam rá,...

Lány, és most te jössz a sorban, kinek tudnia kell, hogy rád is vár még egy dal,
Ó, de nem ez a dal, egy sokkal szebb, ami csak a tiéd, ó, most figyelj rám,
Adj még egy percet nekem az életedből!

Vártam rá,...

203. RÉGI CSIBÉSZEK

Egyik délután megyek az utcán, és látom, nem köszöntök már.
Hátam mögött még fütty se szól, mint rég, látom, már elfelejtették.

Régi csibészek nem ismernek engem meg, nézik, mit nézek, aztán tovább mennek.

Közel volt egy grund, mindig ott voltunk, vagy messze elcsavarogtunk.
A kék ég alatt ránk sütött a nap, rágcsáltuk a tökmagokat.

Régi csibészek...

Hullott a könnyünk, annyit nevtünk, s azt tettük, amit szerettünk.
Bámultuk sokat a kis csajokat, így éltünk, boldog napokat.

Régi csibészek...

204. PETRÓLEUMLÁMPA

Kényes porcelán, és itt áll a zongorán egy régi, régi, régi, régi lámpa.
Talpán zöld betűk: én vagyok a fény, a tűz, hogy láss az éjszakában.
Petróleumlámpa, milyen szép a lángja...

Kémlelt éjeket, sok lepkét megégetett, és túrt sok, sok-sok hazugságot.
Száz év rálépett, ismeri az életet, és érti a nagyvilágot.
Petróleumlámpa, milyen szép a lángja...

Kislány, ha itt jársz, várj, míg ködkék óriás megnéz, és elvarázsol.
Bámulsz, hogy mi van, nézel, mint a moziban, és két szép szemedben táncol
Petróleumlámpa, milyen szép a lángja...

205. AFRIKA

Ha meguntam már, hogy mindig itt legyek, majd utazgatok, mert utazni élvezet.
De szóba se jöhet Skandinávia, csak a jó meleg Afrika, ott fülledt az erotika, hahaha.
Majd kibérelek egy jó nagy puputevét, bejárom Kenyát és Zimbabwét,
Minden feketének fizetek egy feketét, tömény romantika, imádlak, Afrika, hahaha.

Párduc oroszlán, gorilla, makákó, bambusznád, majomkenyérfa, kókuszdió,
Szavannák, fekete nők, ó, Afrika!

A lányokat majd a bozótba csábítom, egy négercsókért mindenem odaadom,
Utólag az egész letagadom, ha kérditek idehaza: na, milyen volt Afrika, hahaha.

Párduc...

206. POSTAKOCSI

Kék ég alatt az erdőt járom, harsan a kürtszó messze távol, hajt a lábam, reggel óta várok rád.
Postakocsin megyek hozzád, az út felett porfelhő száll, s vidám szívvel gondolok már rád.

Várhatsz rám, kedvesem, postakocsin érkezem, várhatsz rám, hosszú útról érkezem,
Várhatsz rám, kedvesem, postakocsin érkezem, elmesélem, mi történt velem.

Gyorsan vágat a négy fehér ló, este vár egy jó fogadó, whiskyt mérnek, vidám ének hangja száll.
Füttyszó hangzik, amerre megyünk, gyereksereg körülöttünk, és vidáman néz a nap le ránk.

Várhatsz rám,.....

Messze hangzik a kürtszó hangja, te is meghallod, ha vársz ma, estére végállomásra érkezünk.
Elhagytunk sok falut várost, megismertünk több országot, hozzád mindig visszaérkezem.

Várhatsz rám,.....

207. CSAVARGÓDAL (BOJTORJÁN)

Még nem tudom, hogy hol alszom ma éjjel, a holnap még olyan szörnyen messze van,
Az országút a lábam alatt, és fölöttem az ég, ez a két dolog, amit tudok biztosan.

Nem számít az, hogy hol ér a holnap reggel, a városok jó ismerőseim,
És mindig van egy jóbarátom, és néhány szerelmem, és egy-két dal a gitárom húrjain.
A nagy folyók mind elérik a tengert, a vágyaik is velük futnak tovább.
Úgy szeretném, ha gyors lehetnék én is, mint a szél, s az otthonom lehetne a nagyvilág.
És egy napon majd megérkeznék hozzád, ha hét határ húzódna is közöttünk,
Úgy fogadnál, mintha én lennék az, akit sok-sok éve vársz, milyen kár, hogy nem erre születünk.

Még nem tudom...

208. OHIO

Ott éltem én, hol kék az ég, és a távolból hív a messzeség,
Vár ránk a part, hív a nagy folyó, csobban a víz, hív az Ohio.

Megkértem őt, szép kedvesem, jöjjön velem, sétáljon velem,
Vár ránk a part, hív a nagy folyó, csobban a víz, hív az Ohio.

Megmondtam én, enyém leszel, és többé már senki nem ölel,
Vár ránk a part, hív a nagy folyó, csobban a víz, hív az Ohio.

És amikor megöleltem, a késemet nekiszegeztem.
Felkiáltott: kérlek, ne ölj meg, a halálba ne küldj engem el.

Megmondtam én,...

Éjfél után mentem haza, jaj, mit tettem, ó, én ostoba:
Megöltem őt, akit szerettem, mert nem kellett, ó, a szerelmem

Megmondtam én,...

Emlékének lángja ölel, a szívem szól, szíve nem felel,
Vár ránk a part, hív a nagy folyó, csobban a víz, hív az Ohio.

209. GYÖNGYHAJÚ LÁNY

Egyszer a nap úgy elfáradt, elaludt mély, zöld tó ölén.
Az embereknek fáj a sötét, ő megsajnálta, eljött közénk.

Igen, jött egy gyöngyhajú lány, álmodtam, vagy igaz talán,
Így lett a föld, az ég, zöld, meg kék, mint rég.
Igen, jött egy gyöngyhajú lány, álmodtam, vagy igaz talán,
La-la-la...

A hajnal kelt, ő hazament kék hegy mögé, virág közé.
Kis kék elefánt mesét mesél, szép gyöngyhaján alszik a fény.

Igen, él egy gyöngyhajú lány, álmodtam, vagy igaz talán,
Gyöngyhaj azóta rég édenkertben él.
Igen, él egy gyöngyhajú lány, álmodtam, vagy igaz talán,
La-la-la...

Mikor nagyon egyedül vagy, lehull hozzád egy kis csillag.
Hófehér gyöngyök vezessenek, mint jó vándort fehér kövek.

//: Igen, hív egy gyöngyhajú lány, álmodtam, vagy igaz talán,
Ránk vár gyöngye mögött, ég és föld között. ://
Igen, hív egy gyöngyhajú lány, álmodtam, vagy igaz talán,
La-la-la...

210. MINDENKI MÁSKÉPP CSINÁLJA

Van, akit nem várnak, csak érkezik, van, aki azért van, mert elhiszik,
 Van, aki feltámad, ha kívárja, s van, aki egyszerűen születik a világra.

//: //: Mindenki másképp csinálja, :// ://

Van, aki megmondja, hogy mit szabad, van, aki nem teszi, amit nem szabad,
 Van, aki nem tudja, hogy nem szabad, s olyan is van, akiről nem értem, hogy miért szabad.

//: //: Mindenki másképp csinálja, :// ://

Van, aki imádja, és elteszi, van, aki örökli, és elveri,
 Van, aki gyűjtöget, van, aki megnyeri, van, aki hamisítja, s van, aki csak felveszi.

//: //: Mindenki másképp csinálja, :// ://

Van, aki hátulról tör előre, van, aki vár, míg elfogynak előle,
 Van, aki tünte, és van, aki kitüntet, van, aki feltűnik, s a talapzatra felülhet.

//: //: Mindenki másképp csinálja, :// ://

Van aki virággal, és gyengéden, van aki rohammal, és keményen,
 Van, aki csellel, van, aki csalással, van, aki esküvel, és akad, aki lakással.

//: //: Mindenki másképp csinálja, :// ://

Van, aki kivetkőzik magából, van, aki levetkőzik magától,
 Van, aki kénytelen, van, aki képtelen, van, akit ösztön hajt, és van, akit az értelem

//: //: Mindenki másképp csinálja, :// ://

Van, aki felír, és van, akit leírnak, van, akit meghívnak, és akit behívnak,
 Van, akit fogadnak, és van, aki nem fogad, van, akit felmentenek, s akad, aki ott marad.

//: //: Mindenki másképp csinálja, :// ://

Van, aki ihletből, van, aki hangokból, van, aki magától, van, aki másoktól,
 Van, aki eljátssza, van, aki énekl, van, aki megveti, és akad, aki élvezi

//: //: Mindenki másképp csinálja, :// ://

211. VALAKI MONDJA MEG

Madarak jönnek, madarak jönnek, halálesőt permeteznek,
 Madarak jönnek, madarak jönnek, fekete könnyel megvéreznek.

Valaki mondja meg, milyen az élet, valaki mondja meg, miért ilyen?
 Valaki mondja meg, miért szép az élet, valaki mondja meg, miért nem?
 Valaki mondja meg, miért jó az ember, valaki mondja meg, miért nem?
 Valaki mondja meg, miért lesz gonosszá, valaki mondja meg, miért nem?

Madarak...

Valaki mondja meg, kinek kell hinnem, valaki mondja meg, kinek nem?
 Valaki mondja meg, ki hova érhet, milyen az íze az élet vizének?
 Valaki mondja meg, a hosszú évek miért tűnnek úgy, mint egy pillanat?
 Valaki mondja meg, mi az, hogy elmúlt, valaki mondja meg, hol marad?

Madarak...

Valaki mondja meg, hogyan kell élni, apám azt mondta: ne bánts mást.
Valaki látta, hogy bántottalak már, valaki látta, hogy bántottál.
Valaki mondja meg, miért vagyunk itt? Anyám azt mondta: hogy boldog légy!
De anyám azt nem mondta, miért nem e földön, anyám nem mondta, mondd, miért?

Madarak...

212. DIÁKKISLÁNY

Diákkislány napkelet hajnalán a hárs alatt vártam rád oly sokat.
Ott ovtunk boldogok, hol az öreg Tisza ballagott,
Szívtuk az öreg hárs illatát egymás karja közt, babám.

Emlékszel még? Nyár volt, és biztató, a kacajod friss volt, és harsogó.
A Nap jobban ránk sütött, szívünk mélyén ez úgy átütött,
De én nem törődtem semmivel, benned merültem csak el.

Csaták tüze közénk talált nagyon, én elmegyek, hazámat nem hagyom.
Apáink örökét, édesanyánk édes örömét,
Tiszaparti házikónk házikónk falát, Tisza partján azt a lányt.

Az elnyomót szétszórjuk, mint a szél, leszünk mi még egymásé, csak ne félj.
Kettesben újra majd ott ülünk a régi hárs alatt,
Szívjuk az öreg hárs illatát egymás karja közt, babám.

213. BÚCSÚZUNK

Búcsúzunk, már a tábor véget ér, búcsúzunk, tán találkozunk mi még,
Búcsúzunk, de még nem mondom, jó éjt,
Ó, mily jó, hogy most nevetünk, de holnap elmegyünk.

Már a Hold fenn jár, fénye csillog arcodon, némán állsz, te sem könnyen távozol,
Nézel rám, és én arról álmodom, találkozunk valahol egy szép napon.

Annyit sétáltunk kéz a kézben ő meg én, elváltunk, s olyan szótlan lettem én,
Miért nem ír, miért nem járunk újra fõnn? Kedves fák, ugye visszajön, ugye visszajön?

Annyit sétáltunk sárga lombú fák alatt, elváltunk, de az emlék megmaradt,
Édes, szép szemű, édes kedvesem, kérlek, hogy még egyszer sétálj velem!

Boldog szív, mely már szeret, óv és félt, elmondjuk, ki mit élt, várt, mit remélt,
Most búcsúzunk, de még nem mondom, jó éjt,
Ó, mily jó, hogy most nevetünk, de holnap elmegyünk.

Már a Hold...

214. PANCSOLÓ KISLÁNY

Ha újra itt a nyár, és meleg az idő, az ember strandra jár, mert azért van idő,
Míg az anyu öltözik, az apu ideges, hogy olyan soká készül el, hogy addigra este lesz,

Ujjé, úgy élvezem én a strandot, ottan annyira szép, és jó,
Annyi vicceset látok, hallok, és még bambi is kapható.

A strandon az a jó, hogy van még sok gyerek, és van homokozó, és játszani lehet,
Csak azt nem értem én, sok néni miért sikít, ha játék közben a labda pont egy bácsira ráesik?

Ujjé,...

De este szomorú a hazafelé út, mert otthon az anyu a fürdőkádba dug,
?????????????, ki hallott még ilyen dolgot fürdeni strand után?

Otthon nem szeretem a strandot, abban semmi se szép, se jó,
„Gyorsan fogat mosni!” - mást se hallok, és még bambi se kapható!

215. CSÚZLIDAL

Képzeld csak, mi lenne akkor, ha mindenki remegne attól,
Hogy új dolgok jöhetnek szembe, emiatt inkább semmit se tenne.
Ésszel kell előre menni, de leckéből elég ma ennyi,
Nem kell a falnak rohannod, elég, ha megmászod.
Illemtanár nem kell, hogy a palánta nőjön, minden madár jól tudja, hogyan röpjön,
Nincsen szabály, magától zöldül a fű is a földön,
Nincsen szabály, csak az az igazi, ami a szívből jön.

Mindenki nem fog szeretni, de jó lecke volt mára ennyi,
Mindenki nem fog szeretni, de emiatt nem kell kétségbe esni
Több az, ha kevesen szeretnek, de vannak, kik veled nevetnek,
Érted, ha kell tűzbe mennek, s mosolyuk őszinte.
Illemtanár...

Ezt kéne még megtanulni, célozni, nem törni, zúzni,
Jó kézben lesz így a csúzli, ideje volna már megtanulni.
Célba talált ma a csúzli, sajnos, hogy el kell búcsúzni,
Próbáld te is velünk fújni, szóljon a csúzlidal.
Illemtanár...

Mindenki megérti egyszer, hogy miért van a kezében hangszer,
Addig, míg külön-külön szól, zenekar nem lesz sohasem abból.
Mindegy, hogy miféle hangszer, egy nyelven zenél az ember,
Együtt szól ezernyi dallam, amikor összhang van
Illemtanár...

Hidd el, hogy magadba nézve, nincsen, mit takarni kéne,
A pózok csak zavart okoznak, mire valók az idegen tollak?
Álarcot hiába vesz fel, attól még ugyanaz az ember,
Változni belülről tud csak, ki magán változtat.
Illemtanár...

216. ÉNEKELJ, KISLEÁNY

Valahol az emlékemben, talán egy régi könyvben egy kedves kisleányról olvastam, tudom.

Egyedül élt oly sok évig, dalai - azt mesélik - mindent bajt messze űztek, s szerették nagyon.

Ó, énekelj kisleány, kérlelték az emberek oly régen,
Ó, énekelj kisleány, hangod éljen köztünk örökké.

Dala szállt a szelek szárnyán, hegyen túl, s a házak táján
Nem volt semmi baj, és nem hullt könny sosem.
Dala szállt a magas égbe, szivárvány lett belőle, és aki látta egyszer, nem búsult tovább.

Ó, énekelj kisleány...

Énekével messze földön híres lett a lány, hangja olyan volt mint napsugár,
Ám a régi dalok közül egy sem él ma már,
Csak egy régi mesekönyvben olvastam, és él bennem a lány.

Ó, énekelj kisleány, hangod halljuk mi is, arra kérünk,
Ó, énekelj kisleány, hangod éljen köztünk örökké.

217. RÓZSAFÁK

218. SPANYOLGITÁR LEGENDA

219. HOMOK A SZÉLBEN

hm G
Ne kérd, hogy ígérem meg azt, amit nem tudok,
hm G
Szeretlek, és melletted vagyok,
em /D C
De tudod jól, hogy eljön majd a nap,
am F /E
És nem lesz semmi, ami majd visszatart,
dm /C B /A
Mert sehol sem tudtam megnyugodni még,
gm /F /E A^{7/4} A
Ha nem lennék szabad, élni sem tudnék!
Dm gm⁶ A^{9b}
Homok a szélben, azt mondd, az vagyok,
Dm gm⁶ A^{9b}
Homok a szélben, lehet, hogy az vagyok,
Dm gm⁶ A^{9b}
Homok a szélben, tudom, hogy az vagyok,
Dm gm⁶ A^{9b}
Homok a szélben, megváltozni nem tudok.
dm B
Meder nélküli folyó leszek nélküled,
dm B /A
És meglehet, hogy sokszor tévedek,
gm /F Dis /D
És minden reggel máshol ér talán,
cm /B Gis /G
És senki nem fog emlékezni rám,
fm /Dis Cis /C
És nem tudom, hogy mi történhet még,

bm /Gis G⁷ C^{7/4}
De ha nem lennék szabad, élni sem tudnék!
fm /Gis bm⁶ C^{9b}
Homok a szélben, azt mondod, az vagyok,
fm /Gis bm⁶ C^{9b}
Homok a szélben, lehet, hogy az vagyok,
fm /Gis bm⁶ C^{9b}
Homok a szélben, tudom, hogy az vagyok,
fm /Gis bm⁶ C^{9b}
Homok a szélben, megváltozni nem tudok.